

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Gebetbuch für die neue Synagoge in Berlin

Berlin, 1909

Morgengebet. תירחש תלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2854](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2854)

תפלת שחרית.

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאִין עֵת אֶל-מִצִּיאֹתוֹ:
אֶחָד וְאִין יַחִיד בְּיַחֲדוֹ. נִעְלָם וְגַם אִין סוּף לְאַחֲדוֹתוֹ:
אִין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאִינוּ גוּף. לֹא נִעְרוֹךְ אֵלָיו קִדְשׁוֹ:
קִדְמוֹן לְכָל-דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רֵאשׁוֹן וְאִין-רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם וְכָל-נוֹצָר. יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שָׁפַע נְבוֹאָתוֹ נְתָנוּ. אֶל-אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמְבִיט אֶת-תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל-יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְוָלָתוֹ:

Morgengebet.

יְגַדֵּל Lob und Preis dem lebendigen Gotte!
Er ist, und keine Zeit begrenzt sein Dasein.
Er ist einzig, und keine Einheit gleicht der seinen, die unergründlich ist und unerforschlich.
Er ist unkörperlich; nichts reicht hinan an seine Heiligkeit.
Er war da vor allem Erschaffenen, er ist das Urwesen ohne allen Anfang.
Er ist der Welten Herr, und jedes Gebilde zeugt von seiner Größe und seiner Herrlichkeit.
Die Weihe des Prophetentums gab er den Männern seiner Huld und seines Ruhmes.
Nicht stand in Israel ein Mann wie Moses auf, ein Prophet, der, wie er, das Wesen Gottes erschaute.
Die Lehre der Wahrheit gab Gott seinem Volke durch seinen Propheten, den Treubewährten seines Hauses.
Gott ändert nicht, Gott wechselt nicht sein Gesetz, das ewig dauert, immerdar.

צוֹפֵה וְיִזְדַּע סְתָרֵינוּ. מְבִיט לְסוֹף דְּבַר בְּקִדְמָתוֹ:
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד בְּמַפְעָלוֹ. נוֹתֵן לְרִשָּׁע רַע בְּרִשְׁעָתוֹ:
 יִשְׁלַח לְקֶץ יָמָיו מְשִׁיחָנוּ. לְפִדּוֹת מִחֲבֵי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ:
 מִתִּים יַחֲיֶה אֵל בָּרַב חֶסֶדוֹ. בָּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהַלְתָּו:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּטָרֵם כָּל־יִצִּיר נִבְרָא:
 לַעֲת גַּעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל. אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹנֵה. וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רְאִישִׁית בְּלִי תְּכָלִית. וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָה:
 וְהוּא אֱלֹי וְחֵי גְּאֹלֵי. וְצוֹר הַכְּבִלִי בְּעַת צָרָה:

Er sieht und kennet unser Geheimstes, schauet den Ausgang der Dinge in ihrem Beginne.

Er lohnet dem Frommen nach seinem Wirken, vergilt dem Gottlosen nach seiner Freveltat.

Er richtet auf dereinst das Gottesreich zum Heile derer, die seiner Gnade harren.

Den Hingeschiedenen verleihet er ewiges Leben in seiner Gnaden Fülle.

Gepriesen sei der Name Gottes immerdar!

אֲדוֹן עוֹלָם
 Bevor ein Wesen war erstanden,
 Warst Du, o Gott, allein;
 Dein Schöpferwort, Allmächt'ger,
 Es rief die Welt zum Sein.
 Und sinkt auch Alles einst in Nichts:
 Du bleibst, der ew'ge Quell des Lichts.
 Du warst, Du bist, wirst sein voll Hoheit
 Im weiten Weltenreich;
 Bist ohne Anfang, ohne Ende,
 Bist einzig, nichts Dir gleich.
 Bist mein Erlöser, meine Macht,
 Mein Trost, mein Licht in dunkler Nacht.

זְהוּא נְפִי וּמְנוּם לִי. מִנֵּת בּוֹסִי בְיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישׁן וְאֶעִירָה:
 וְעַם-רוּחִי גִוַּיְתִי. יי לִי וְלֹא אֵירָא:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעִסוּק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהֶעֱרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת-דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
 אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ בְּלִנּוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
 מִכָּל-הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
 הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶכָּ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא
 יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

Bist mir Banner und Kelch des Heils
 Und stete Zuversicht;
 Und ob ich wache, ob ich schlafe:
 Es wachet in mir Dein Licht.
 Drum fürcht' ich Nichts, nicht wankt mein Mut,
 Ich bin in Gottes sicherer Hut.

ברוך גֵּפְרִיעֵן־הַיְהוָה אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעִסוּק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהֶעֱרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת-דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
 אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ בְּלִנּוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ברוך גֵּפְרִיעֵן־הַיְהוָה אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
 מִכָּל-הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
 הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶכָּ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשָּׂא
 יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

Der Ewige segne dich und behüte dich!
 Lasse dir sein Antlitz leuchten und sei dir gnädig!
 Wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Frieden!

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא אפה בראתה
 אפה יצרתה אפה נבחתה בי ואפה משמרה בקרבי
 ואפה עתיד לטלה ממני ולחיותה לעתיד לבא: כל־זמן
 שהנשמה בקרבי מורה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 רבון כל־המעשים ארון כל־הנשמות. ברוך אפה יי
 מחיה המתים:

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשבוי
 בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם שעשני ישראל:

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערמום:

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם ווקח כפופים:

ברוך אפה יי א"מ"ה רוקע הארץ על־המים:

ברוך אפה יי א"מ"ה שעשה לי כל־צרכי:

ברוך אפה יי א"מ"ה אשר הבין מצעדי־גבר:

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben hast, ist rein; Du hast sie geschaffen, Du hast sie mir eingehaucht und behütet sie in mir; Du wirst sie dereinst von mir nehmen und sie der himmlischen Seligkeit teilhaftig machen. So lange die Seele in mir ist, neigt sie in Anbetung sich vor Dir, ihrem Schöpfer und Meister. Gepriesen seist Du, Ewiger, Herr aller Wesen, Quell ewigen Lebens.

ברוך Ich preise Dich und danke Dir, o Gott, daß Du dem Menschen die Einsicht gegeben, Dich zu erkennen, und daß Du Israel zu Deinem Dienste berufen hast. Du bist es, der Du meine Augen dem Lichte wieder geöffnet hast, Du kleidest die Nackten, befreiest die Gefesselten, richtest auf die Gebeugten, erhältst alles Lebende, Du sorgest auch für alle meine Bedürfnisse

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי עוֹמְרֵי יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיַּעַף כֶּחֶם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה
 מֵעֵינֵי וְתַנוּמָה מֵעַפְעָפִי:

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרגילנו
 בתורתך ודבקנו במצותיך ואל תביאנו לא לידי חטא
 ולא לידי עברה ועון ולא לידי גסיון ולא לידי בזיון ואל-
 תשלט בנו יצר הרע. והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע.
 ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים. וכוף את יצרנו
 להשתעבד לך. ותנגנו היום ובכל-יום להן ולחסד
 ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רואינו. ותגמלנו חסדים
 טובים. ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לבריותיו:

und lenkest meine Schritte. Du hast Israel mit Stärke ge-
 gürtet und mit Ruhm gekrönt. Du verleihst dem Schwachen
 Kraft und hast auch mich neu belebt und gekräftigt wieder
 erwachen lassen.

ויהי רצון Möge es Dir wohlgefällig sein, Herr, unser Gott
 und Gott unserer Väter! uns in Liebe Deiner Lehre stets
 zuzuwenden und unsere Anhänglichkeit an Deine Gebote zu
 festigen. Laß uns nicht in Versuchung und Sünde geraten;
 laß die böse Begierde nicht Herr werden über uns, auf daß
 unser Wille sich stets Deinem Willen unterwerfe. Schütze
 uns vor der Bosheit der Menschen, bewahre uns vor Sünde
 und Sündern. Gib, daß wir durch gute Taten in Deinen
 Augen und den Augen aller Menschen Gunst und Wohl-
 gefallen finden und gewähre uns Deine segensreiche Gnade.
 Preis Dir, o Gott, der Du an jedem Tage uns Deine Gnade
 erneuest.

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם יִרְאֵה שָׁמַיִם בְּסִתְרָם וּמוֹדָת
עַל־הַאֲמֶת וְרוֹבֵר אֲמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר:

רְבוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים. לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אָנוּ. מָה
חַיֵּינוּ. מָה חֲסָדֵנוּ. מָה־צִּדְקוֹתֵינוּ. מָה־יְשׁוּעָתֵנוּ. מָה־כַּחַשׁנוּ.
מָה־גְבוּרָתֵנוּ. מָה־נְאֻמָּה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
הֲלֹא כָּל־הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא הָיוּ.
וְחַכְמַיִם כְּבִלֵי מִדְּעָה וְגְבוּרִים כְּבִלֵי הַשָּׂבִל. כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם
תִּדְוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עֲמֻךָ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אַהֲבָךָ.
זָרַע יִצְחָק יַחֲדוּ. עֵדֶת יַעֲקֹב בְּנֵיךָ בְּכַרְךָ שְׂמֵאֵה־בְּרִיתְךָ
שְׂאֵה־בְרִית אֲתוֹ קַרְאֵת אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְבָרְךָ וּלְקַדְּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מִה־טוֹב חִלְקֵנוּ וּמִה־נְעִים גּוֹרְלֵנוּ
וּמִה־יְפֵה יְרֻשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֵנַחְנוּ מִשְׂכִּימִים וּמַעֲרִיבִים
עָרַב וּבִקֵּר וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּכָל־יוֹם

Herr aller Welten! nicht um unseres Verdienstes willen, sondern im Vertrauen auf Deine unendliche Liebe flehen wir zu Dir. Denn was sind wir, was ist unser Leben und unsere Kraft, was unsere Tugend und Frömmigkeit? Auch Männer der Kraft und des Ruhmes, Männer der Einsicht und der Weisheit sind ohne Verdienst vor Dir und die Tage ihres Lebens wie ein flüchtiger Hauch. Aber Du hast den Menschen Deine Lehre gegeben, und Israel hast Du den Bund bewahrt, den Du mit den Vätern geschlossen. Darum bringen wir Dir Dank und Preis, freuen uns unserer Bestimmung und bekennen täglich den Glauben an Dich, den Einen und Einzigen, mit den Worten:

(Borbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲתָהּ הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם. אֲתָהּ הוּא מְשַׁנְּבְרָא
הָעוֹלָם. אֲתָהּ הוּא בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְאֲתָהּ הוּא לְעוֹלָם הַבָּא:
קִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מְקוֹדֵי־יְשׁוּי שִׁמְךָ. וְקִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ
בְּעֶלְמְךָ. וּבִישׁוּעָתְךָ תְּרִים קִרְגָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקִדְּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אֲתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֲמַת אַתָּה
הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים.
יִבְרִיחוּ וַיִּדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ
לְכֹל מְמַלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם. וּמִי בְּכֹל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
בְּעֲלִיזוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ מִה־תַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ

שמע „Höre, Israel! der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott“.

ברוך Gelobt sei dein Name, deine Herrlichkeit und dein Walten immer und ewig!

אתה Du bist, Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit, Du bist mit uns in diesem Leben und wirfst mit uns sein in jenem Leben. Heilige Deinen Namen an denen, die zur Heiligung Deines Namens berufen sind, auf daß er von allen Menschen der Erde geheiligt werde. Gepriesen seiest Du, Ewiger, der Du Deinen Namen heiligest.

אתה Du bist der Herr, unser Gott, im Himmel und auf Erden. In Wahrheit, Du bist der Ewige, und außer Dir ist kein Gott. Mögen alle Bewohner der Erde es einsehen und erkennen, daß Du allein Gott bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel und die Erde erschaffen, das Meer und Alles, was sie füllet. Verleihe uns, o Gott, Deine Guld, daß

שִׁבְשָׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ. וְקִי־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁכָּתוֹב. כִּי הַהָרִים יִמּוּשׁוּ
וְהַגְּבָעוֹת תִּמּוּשְׁינָה וְחֶסְדֵי מֵאֲתָךְ לֹא יִמּוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי
לֹא תִמּוּט אָמַר מְרַחֵמְךָ יי:

(Kaddisch für Leidtragende.)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא בְרֵעוּתָהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ:

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל-
בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְׁבָּחְתָּא וְגַחְמְתָּא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

auch an uns sich bewähre die Verheißung Deines Propheten:
"Ob auch die Berge weichen und die Hügel wanken, meine
Liebe wird nicht von dir weichen und mein Friedensbund nicht
wanken, spricht dein Erbarmender, der Herr".

(Kaddisch für Leidtragende.)

So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name in
aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und der Wahrheit,
verbreite sich über die ganze Erde bald in unseren Tagen.

Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist über alles Lob!
Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten Preis nicht erreicht. Amen!

Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben über uns
und ganz Israel. Amen!

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten
über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!

(Vorbetet.)

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ עוֹשֵׂה
 בְּרָאשִׁית. בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֵׂה. בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שֶׁכָּר טוֹב לִירְאָיו.
 בְּרוּךְ פּוֹדֵה וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הַאֵב הַרְחֵם הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח
 וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו: וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלֵּלְךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְגִדְלְךָ וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֵרְךָ
 וּנְזַכִּיר שִׁמְךָ וּנְמַלִּיכְךָ מִלְּבָבֵנו אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים.
 מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־עַד שְׁמוֹ הַגְּדוֹל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבָּה:

(Stilles Gebet.)

(1. Chr. 16, 18—37 und einzelne Psalmenstellen.)

הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילְתֵי־וֹ: שִׁירֵי
 לוֹ וּמְרוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נֶפְלְאוֹתָיו: הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁ

Gepriesen sei Er, durch dessen Wort die Welt
 entstand; gepriesen, der das Schöpfungswerk vollbracht! der da
 spricht und vollbringt, verhänget und vollziehet; gepriesen sei der
 Allerbarmer, der segensvollen Lohn verleiht seinen Frommen,
 gepriesen der Erlöser und Retter, gepriesen sein Name! Gepriesen
 seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, allbarmherziger
 Vater, gerühmt durch den Mund Deines Volkes, gelobt und ver-
 herrlicht durch den Mund Deiner Frommen! Mit den Lob-
 gesängen Davids, Deines Knechtes, rühmen auch wir Dich,
 Ewiger, unser Gott, in Lobliedern und Psalmen; wir huldigen
 und jubeln Dir, dem Einzigen, dem Ewigen. Gelobt seist Du,
 Ewiger, Herr, durch Loblieder verherrlicht!

Danket dem Ewigen, rufet an seinen Namen, ver-
 kündet unter den Völkern seine Taten. Singet ihm, stimmt
 Loblieder an, erzählet von seinen Wundern. Rühmet seinen heiligen

יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְיָ: דִרְשׁוּ יְיָ וְעֹזוּ בִקְשׁוֹ פָנָיו תָּמִיד:
 זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־קִיָּהוּ: זָרַע
 יִשְׂרָאֵל עָבְדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צְנֻחַ לְאַלְפֵי דוֹר:
 אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם וַיִּשְׁבּוּעַתוּ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
 לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן
 חֶבְל נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר בְּמַעַט וְנָרִים בָּהֶ:
 וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־הִנִּיחַ
 לְאִישׁ לְעַשְׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי
 וּבִנְבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־הָאָרֶץ בַּשָּׁרוֹ מִיּוֹם־אֶל־
 יוֹם יִשׁוּעַתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו:
 כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי
 כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר

Namen, daß sich freuen, die den Ewigen suchen. Erkennt
 den Ewigen und seine Macht, suchet sein Antlitz immerdar. Ge-
 denket seiner Wundertaten, seiner Zeichen und Aussprüche, ihr,
 Kinder Israels, seine Knechte, Söhne Jakobs, seine Erwählten!
 Er ist der Herr, unser Gott; auf der ganzen Erde waltet sein
 Gesetz. Gedenket ewiglich des Wortes, das er entboten für alle
 Zeiten, des Bundes, den er mit Abraham, Isaak und Jakob ge-
 schlossen, da er sprach: Euch gebe ich das Land Kanaan als
 zugetheilten Besitz. Da sie noch gering waren an Zahl, Wenige-
 nur und Fremdlinge und wanderten von Volk zu Volk, von
 einem Reich zum andern, ließ er von Keinem sie bedrücken und
 strafte ihretwegen Könige. „Rühret nicht an meine Gesalbten,
 füget kein Leid zu meinen Propheten!“ — Singet dem Ewigen,
 alle Lande! verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet
 unter den Völkern seine Herrlichkeit, unter allen Nationen seine
 Wundertaten; denn groß ist der Ewige und sehr gepriesen, er-
 haben über alle Mächte; denn alle Götter der Völker sind
 Götzen; aber der Ewige ist der Schöpfer des Himmels. Glanz und

לְפָנָיו עֹז וְחֵדָּוָה בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיְי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְי
 כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיְי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְפָנָיו
 הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַר רֵת־קֹדֶשׁ: הִילֹוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אֶף־
 תִּכּוֹן תִּבְּל בְּל־תְּמוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יְי מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֶץ הַשְּׂדֵה וְכָל־
 אֲשֶׁר־בוֹ: אֲזוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלְּפָנָיו יְי כִּי־בָא לְשִׁפּוֹט
 אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: בְּרוּךְ
 יְי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־
 הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיְי: רוּמְמוֹ יְי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם
 בְּנִגְלוֹ קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוֹשׁ
 כִּי קְדוֹשׁ יְי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתּוֹ: אַתָּה יְי לֹא־

Hoheit strahlen von ihm aus, Macht und Wonne sind an seiner
 Stätte. Gebet dem Ewigen, ihr Völker und Stämme, gebet
 dem Ewigen Ehre und Preis. Gebet dem Ewigen seines Namens
 Ruhm, bringet eure Gaben ihm dar, betet ihn an in heiligem
 Schmucke. Zittert vor ihm, alle Lande! Durch ihn steht fest
 das Erdenrund und wanket nicht. Es freue sich der Himmel und
 juble die Erde, daß man unter den Völkern spreche: Der Ewige
 ist König! Es dröhne das Meer mit seiner Fülle, es jauchze
 die Flur mit Allem, was darauf ist. Es frohlocken die Bäume
 des Waldes vor dem Ewigen, wenn er kommt, zu richten die
 Erde. Danket dem Ewigen, denn er ist gütig, denn ewig währet
 seine Gnade. Gelobt sei der Gott Israels von Ewigkeit zu
 Ewigkeit! Erhebet den Ewigen, unseren Gott, und bückt euch
 am Schemel seiner Füße! Heilig ist er. Erhebet den Ewigen,
 unseren Gott und bückt euch auf seinem heiligen Berge; denn
 heilig ist der Ewige unser Gott. — Er ist barmherzig, fühnet die
 Schuld, übet nicht Verderben, wendet immer wieder seinen Zorn
 ab und läßt nicht walten sein ganzes Strafgericht. Du, Ewiger,
 wirfst mir Dein Erbarmen nicht entziehen, Deine Gnade und Deine

תְּכַלֵּא רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חֶסֶדְךָ וְאַמְתִּיק תְּמִיד יִצְרוּנֵי: זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: הִנּוּ עוֹ לֵאלֹהִים עַל-
 יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹרָתוֹ וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁיךָ
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עוֹ וְתַעֲצוּמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: לֵי
 הִישׁוּעָה עַל-עַמֶּךָ בְּרַבְתָּהּ סֵלָה: יי צְבָאוֹת עֲמְנוּ מִשָּׁנָב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ:
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמֶּךָ
 וּבְרַךְ אֶת-נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִבְתָּהּ
 לֵי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי-בוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קְדָשׁוֹ
 בִּטָּחָנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יְחַלְּנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יי
 חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעָה תִּתֵּן לָנוּ: קוּמָה עֲזָרְתָהּ לָנוּ וּפָדְנוּ לְמַעַן
 חֶסֶדְךָ: אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֵב-
 פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁבְבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי

Treue werden stets mich beschirmen. Gedenke, o Herr, Deiner
 Barmherzigkeit und Deiner Liebe, die in alle Ewigkeit walten.
 Stimmet Preisgesang an! Ueber Israel strahlet seine Hoheit
 und seine Macht in den Höhen. Erhaben bist Du, o Gott, in
 Deinem Heiligtume; der Gott Israels gibt Macht und Stärke
 dem Volke. Gelobt sei er! — Bei dem Ewigen ist Heil: auf
 Dein Volk komme Dein Segen! Der Gott der Heerscharen ist
 mit uns, eine Burg ist uns der Gott Jakobs. Gott der Heer-
 scharen, Heil dem Menschen, der auf Dich vertrauet! O Gott,
 hilf! o Herr, höre uns am Tage unseres Flehens! Hilf Deinem
 Volke und segne Dein Erbe, leite und führe sie bis in Ewigkeit!
 Unsere Seele harret des Ewigen; unser Beistand und unser Schild
 ist er. Sein freuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen
 vertrauen wir. Verleihe uns Deine Gnade, Ewiger, wie wir
 auf Dich harren! Laß uns schauen, Ewiger, Deine Huld und
 gib uns Dein Heil! Wohlan, sei unser Beistand und erlöse
 uns um Deiner Liebe willen! „Ich bin der Herr, Dein Gott,
 der Dich herausgeführt aus dem Lande Egypten; sprich aus
 Dein Begehrt und ich erfülle es“. Heil dem Volke, dem also
 geschieht! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist! Ich

אֱלֹהֵינוּ: וְאֵנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעַתְּךָ אֲשִׁירָה
לִי כִי גָמַל עָלַי:

(תהלים קי) מִזְמוֹר לְתוֹרָה הִרְיֵעוּ לִי כָּל־הָאָרֶץ: עֲבֹדוּ
אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דַּעוּ כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים
הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו
בְּתוֹרָה חֲצֵרָתוֹ בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׂמוֹ: כִּי־טוֹב יְיָ
לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד־דָּר וָדָר אֱמוּנָתוֹ:

(Am Wochentagen wird fortgesetzt ע. 27.)

Am Sabbath werden hier die Ps. 92 u. 93 (E. 26 u. 27), an den drei Festen abwechselnd die hier folgenden Psalmen entsprechend den Ueberschriften gebetet.

(Am Wochenfeste.)

(יט) לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־
אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר וּלְיֵלָה
לְלֵילָה יַחֲוֶה־דַעַת: אֵין־אָמַר וְאֵין דְּבָרִים כְּלִי נִשְׁמַע

vertraue Deiner Gnade, es frohlocket mein Herz ob Deiner Hilfe; ich lobfinge dem Ewigen, denn er hat mir wohlgetan.

מִזְמוֹר (Ps. 100.) Dankpsalm. Jubelt dem Ewigen, alle Lande! Dienet dem Ewigen mit Freude, tretet vor ihn hin mit Jubelgesang! Erkennet, daß der Ewige Gott ist: er ist unser Schöpfer, sein sind wir, sein Volk und die Herde seiner Obhut. Ziehet ein in seine Tore mit Dank, in seine Höfe mit Lobgesang, danket ihm, preiset seinen Namen! Denn gütig ist der Herr, ewig seine Gnade, von Geschlecht zu Geschlecht währet seine Treue.

(Am Wochenfeste.)

לְמַנְצָח (Ps. 19.) Dem Sangmeister, ein Psalm Davids. Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes und seiner Hände Werk verkündet die Beste. Ein Tag strömet dem andern das Wort zu, und eine Nacht bringet der andern die Kunde. Nicht sind es Reden und Worte, deren Stimme ungehört bliebe. Ueber die ganze Erde ertönen ihre Saiten und bis an's Ende des Erden-

קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבְקִצָּה תִּבְל מְלִיחָם לְשִׁמְשׁ
 שָׁם אֶהְל בָּהֶם: וְהוּא בְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יִשִּׁישׁ בְּגִבּוֹר
 לְרוּץ אֲרָח: מִקִּצָּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קִצּוֹתָם
 וְאִין נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ: הַזֹּרֵת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ
 עֲדוֹת יְהוָה גְּאֻמָּנָה מִחֻקֵּימַת פִּתִּי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם
 מְשֻׁמְחֵי־לֵב מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יִרְאֵת יְהוָה
 מְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה אֱמֶת צְדָקוֹ יַחֲדוּ:
 הַנְּחַמְדִּים מוֹדֵב וּמִפּוֹ רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבֶשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים:
 גַּם־עֲבָדֶיךָ גִּזְהַר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב: שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
 מִנְּסֻתָרוֹת נִקְנִי: גַּם מוֹדִים חֲשֵׁךְ עֲבָדֶיךָ אֱלֹהֵי־מִשְׁלוֹ־בִי
 אֲזוֹ אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב: יְהִי־לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

rundes ihre Worte, bis dahin, wo er dem Sonnenball ein Zelt
 gesetzt. Wie ein Bräutigam geht er aus seiner Kammer hervor,
 frohlocket, wie ein Held, die Bahn zu durchlaufen. An einem
 Ende des Himmels ist sein Ausgang und sein Kreislauf bis an
 das andere Ende: Nichts ist verborgen seiner Glut. — Die
 Lehre des Ewigen ist vollkommen, erquicket die Seele, das
 Gotteswort ist bewährt, macht Einfältige weise. Die Befehle
 des Ewigen sind gerade, erfreuen das Herz; des Ewigen Gebote
 sind lauter, erleuchten die Augen. Die Gottesfurcht ist ohne
 Fehl, bestehet ewiglich, die Aussprüche des Ewigen sind Wahrheit,
 allzumal gerecht. Sie sind köstlicher als Gold und feines Erz,
 süßer denn Honig und Honigseim. Auch Dein Knecht ist acht-
 sam auf sie; in ihrer Beobachtung ist großer Lohn. Die
 Verirrung — wer kennet sie? Von unbewußter Sünde halte
 mich rein. Auch vor Uebermut schütze mich, daß er nicht herrsche
 über mich; dann werde ich ohne Makel sein und rein bleiben
 von schwerer Sünde. Es seien wohlgefällig die Worte meines
 Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir, o Ewiger,
 mein Hort und mein Erlöser!

(An den zwei ersten Tagen des Beschäftfestes.)

(לד) לָרוֹד בְּשָׁנוֹתָיו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשְׁהוּ
וַיֵּלֶךְ: אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי:
בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמַחֵנוּ: גִּדְלוּ לִיהוָה
אֹתִי וּגְרוֹמָמָה שָׁמוֹ יִחַדּוּ: דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְהוָה וְעַנְנֵי וּמְכַל־
מְגוֹרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ וּפְגִיחֵם אֶל־יְהִפְרוּ:
זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל־צְרוּתִי הוֹשִׁיעֵנוּ: חֲנָה
מִלְּאֶף־יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלֵצֵם: טַעְמוֹ וַיֵּרְאוּ כִּי־טוֹב
יְהוָה אֲשֶׁר־יִהְיֶה יִחְסֶה־בוֹ: יֵרְאוּ אֶת־יְהוָה קֹדְשׁוֹ כִּי־
אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדַרְשֵׁי יְהוָה לֹא־
יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב: לָכוּ בָנִים שָׁמְעוּ־לִי יִרְאֵת יְהוָה אֲלֶמְדָּרְכֵם:
מִי־הָאִישׁ הִחְפֵּץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נִצּוֹר

(An den zwei ersten Tagen des Beschäftfestes.)

לְרוֹד (Ps. 34.) Von David, da er verleugnete seinen Verstand vor Abimelech und dieser ihn vertrieb. Ich will den Ewigen preisen alle Zeit, stets sei sein Ruhm in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele, daß die Demütigen es hören und sich freuen. Preiset den Ewigen mit mir, und laßt uns allesammt seinen Namen erheben! Ich suchte den Ewigen, und er erhörte mich, und aus allen meinen Ängsten rettete er mich. Die zu ihm aufblicken, werden erleuchtet, und ihr Angesicht erröthet nicht. Da rief ein Armer, und der Ewige erhörte ihn und befreite ihn von allen seinen Nöten. Gottes Engelschaar lagert rings um seine Verehrer und beschützt sie. Fühlet und erkennet, wie gütig der Ewige ist! Heil dem Manne, der ihm vertrauet! Fürchtet den Herrn, ihr seine Heiligen, keinen Mangel leiden seine Verehrer. Junge Löwen darben und hungern, aber die den Ewigen suchen, sie sind an keinem Gute arm. Kommet, Kinder, höret auf mich! Gottesfurcht lehre ich euch. Wer ist der Mann, der Leben begehret, der Tage wünschet, Gutes zu schauen? Bewahre deine

לְשׁוֹנְךָ מִרַע וּשְׂפָתֶיךָ מִדְבַר מְרָמָה: סוּר מִרַע וְעֲשֵׂה-טוֹב
 בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּקָהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל-צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹ אֶל-
 שׁוֹעֲתָם: פָּנֵי יְהוָה בְּעֲשֵׂי רַע לְהִכָּרִית מֵאָרֶץ וּכְרָם: צַעֲקוּ
 וַיהוָה שָׁמַע וּמְכַל-צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה לְגַשְׁבְּרֵי-
 לֵב וְאֶת-דְּבַאי-רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמְכַלָּם
 יִצִּילֵנּוּ יְהוָה: שֹׁמֵר כָּל-עֲצוּמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
 תְּמוֹתֶת רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יֵאֱשָׁמוּ: פִּדְהָ יְהוָה נַפְשׁ
 עֲבָדָיו וְלֹא יֵאֱשָׁמוּ כָל-הַחַסִּים בּוֹ:

(An den zwei ersten Tagen des Hüttenfestes.)

(ז) תִּפְלֶה לְמִשְׁהָ אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אִתָּה
 הֵייתָ לָנוּ בָּרַד וְדָר: בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וּתְחוּלֵל אָרֶץ
 וְתַבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד-עוֹלָם אִתָּה-אֵל: תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד-דְּבַא

Zunge vor Bösem und deine Lippen vor trügerischen Reden.
 Weiche vom Bösen und tue Gutes, suche den Frieden und jage
 ihm nach. Die Augen des Ewigen sind gerichtet auf die Frommen
 und seine Ohren auf ihr Flehen. Gottes Antlitz ist wider die
 Uebeltäter, zu tilgen von der Erde ihr Gedächtnis. Der Ewige
 erhöret, die zu ihm flehen, und er rettet sie aus allen ihren
 Nöten. Nahe ist Gott denen, die gebrochenen Herzens, hilf-
 reich denen, die zerknirschten Gemütes sind. Der Leiden des
 Frommen sind viel, doch aus allen rettet ihn der Ewige. Er
 behütet alle seine Gebeine, keines von ihnen wird versehrt. Den
 Frevler tötet das Unheil, und die Hasser des Gerechten büßen
 ihre Schuld. Gott erlöset das Leben seiner Knechte, und frei
 sind vom Leiden Alle, die auf ihn vertrauen.

(An den zwei ersten Tagen des Hüttenfestes.)

תפלה (פ. 90.) Ein Gebet von Moses, dem Manne Gottes. —
 Herr! eine Zuflucht bist Du uns gewesen von Geschlecht zu
 Geschlecht. Ehe die Berge geschaffen und Erde und Weltall
 entstanden waren — von Ewigkeit bis Ewigkeit bist Du der
 Allmächtige. Du führest die Sterblichen bis zur Zerknirschung

וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינַיִךָ כְּיוֹם
 אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹד וְאַשְׁמוּרָה בַּלַּיְלָה: וּרְמַתָּם שָׁנָה יְהִיוּ
 בְּבִקְרָךְ כְּחֻצִיר יַחֲלֶף: בְּבִקְרָךְ יִצְיֵץ וְחֲלָף לְעָרֵב יְמוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵינוּ בְּאִפְּךָ וּבְחֶמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ: שֶׁתְּ עֹנֵתֵינוּ
 לְגַגְּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּגִיעֶךָ: כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ
 כָּלֵינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶקְנֵה: יְמֵי-שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה
 וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאָוֶן כִּי-נָו חַיֵּשׁ
 וּנְעֻפָּה: מִי-יִזְקַע עוֹ אִפְּךָ וּכְיִרְאַתְךָ עֵבְרַתְךָ: לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ בֶן הַזֶּדַע וְנִבְאָ לִבֵּב חֲכָמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד-מִתִּי
 וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֻרֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָךְ חֶסֶדְךָ וּגְרַנְנָה וְגִשְׁמֻחָה
 בְּכָל-יָמֵינוּ: שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:

und spricht: Kehret zurück, Menschenkinder! Tausend Jahre
 sind in Deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er ent-
 schwunden ist, und wie eine Wache in der Nacht. Sie strömen
 dahin: ein Schlafgebilde sind sie, am Morgen blühen sie wie
 Gras. Am Morgen blühen sie und sprossen, am Abend sind
 sie abgemäht und verdorrt. Denn zürnest Du, so vergehen
 wir; ergrimmeft Du, so schwinden wir dahin. Du stellest unsere
 Sünden vor Dich hin, unser heimlich Tun vor das Licht Deines
 Antlitzes. So schwinden denn alle unsere Tage in Deinem
 Grimme, und gehen hin unsere Jahre wie ein Hauch. Unsere
 Lebensjahre sind siebzig, und wenn es hoch kommt — achtzig,
 und ihr Stolz ist Mühsal und Nichtigkeit, denn schnell ist's ab-
 geschnitten, und wir schwinden dahin. Wer kennt die Macht
 Deines Hornes und Dein Strafgericht, wie er es fürchten sollte?
 So lehre uns denn unsere Tage zählen, auf daß wir ein weises
 Herz gewinnen. Wende Dich wieder uns zu — wie lange noch?
 — und erbarme Dich Deiner Knechte. Sättige uns am Morgen
 mit Deiner Gnade, daß wir jubeln und uns freuen alle unsere
 Tage. Erfreue uns so viele Tage, als Du uns gebeugt, so
 viele Jahre, als wir in Elend geschmachtet haben. Es werde

יִרְאֶה אֱלֹהֵי־עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּתְךָ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי־נָעַם
 אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יָדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

(An den zwei ersten Tagen des Hüttenfestes.)

(צא) יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה
 מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי אֲבֹתֵי־כֹּהֵן: כִּי הוּא יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ
 יָקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה
 צִנָּה וְסִחְרָה אָמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֵץ יַעוֹף
 יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלְךָ מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל
 מִצִּדְךָ אֱלֹהֵי וּרְבֵבָה מִימִינְךָ אֱלֹהֵי לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְטֵחַ וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אָמַתּוֹ יִהְיֶה מַחְסִי עֲלִיּוֹן
 שְׁמֹתָ מְעוֹנָךְ: לֹא־תֵאָנֶה אֱלֹהֵי רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב
 sichtbar Deinen Knechten Dein Walten und Deine Herrlichkeit
 ihren Kindern. Die Huld des Herrn unseres Gottes sei über
 uns, daß er das Werk unserer Hände uns gelingen lasse und
 daß er das Tun unserer Hände fördere!

(An den zwei ersten Tagen des Hüttenfestes.)

ישב (Ps. 91.) Im Schutze des Hoherhabenen geborgen,
 weilend im Schatten des Allmächtigen, spreche ich zu dem
 Ewigen: Du bist mein Schutz und meine Burg, mein Gott, auf
 den ich vertraue. Er rettet dich aus der Schlinge des Vogel-
 stellers, von der Pest, der verderbenden. Mit seinem Fittige decket
 er dich, und unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild
 und Panzer ist seine Treue. Du hast nichts zu fürchten von
 den Schrecknissen der Nacht, von dem Pfeil, der am Tage schwirret,
 von der Pest, die im Finstern schleichet, von der Seuche, die am
 Mittage hinraffet. Fallen auch Tausende an deiner Seite
 und Myriaden zu deiner Rechten, an dich tritt es nicht heran.
 Nur mit deinen Augen schauest du und siehst, wie den Freblern
 vergolten wird. Denn zum Ewigen sprichst du: Du bist meine
 Zuversicht, und zu deiner Zuflucht machst du den Höchsten.
 Nicht wird Unheil dir widerfahren, keine Plage nahet deinem

בְּאַהֲלָךְ: כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה-לָךְ לִשְׁמֶרְךָ בְּכָל-דֶּרֶךְךָ: עַל-
 בָּפְיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן-תִּגְוַף בְּאַבְנֵי רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ
 תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנְיִן: כִּי בִי חֵשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי-
 יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְּצָרָה אַחֲלֶצְהוּ
 וְאַכְבֶּרְהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

(An den zwei ersten Tagen des Pessach- und dem Schlußfeste.)

(קלה) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה:
 נְשַׁעֲמָדִים בְּבַיִת יְהוָה בְּחִצְרוֹת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ
 כִּי-טוֹב יְהוָה וּמְרוֹ לְשִׁמוֹ לִּי גַעִים: כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר-לוֹ יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אָנִי יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל יְהוָה וְאַדְגִּילֵנוּ
 מִכָּל-אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר-חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
 בַּיָּמִים וּבְלַתְהַמּוֹת: מֵעַלָּה נְשֹׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים

Zelte. Denn seine Engel entbietet er, dich zu behüten auf allen deinen Wegen. Auf den Händen tragen sie dich, daß am Steine dein Fuß nicht strauchle. Ueber Leu und Otter schreitest du weg, zertrittst Löwen und Drachen. Weil er nach mir, dem Herrn, begehret, rette ich ihn; ich beschütze ihn, denn er heget in seinem Herzen meinen Namen. Er rufet mich und ich erhöre ihn; mit ihm bin ich in der Not: ich befreie ihn und schaffe ihm Ehre. Mit langem Leben sättige ich ihn und lasse ihn mein Heil schauen.

(An den zwei ersten Tagen des Pessach- und dem Schlußfeste.)

הללויה (Ps. 135.) Hallelujah! Lobet den Namen des Ewigen, lobet ihn, Knechte des Ewigen, die ihr in dem Hause des Ewigen stehet, in den Vorhöfen des Hauses unseres Gottes! Hallelujah! Gütig ist der Ewige; lobsinget seinem Namen; denn er ist hold. Denn der Ewige hat sich Jakob erkoren, Israel zu seinem Eigentume. Ja, ich weiß, daß groß ist der Ewige, und unser Herr über alle Mächte. Alles, was der Ewige will, tut er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und allen Tiefen, Herauf führet er Wolken vom Saume der Erde, bereitet Blitze

לְמִטְרַ עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאֻצְרוֹתָיו: שְׁהִבָּה בְּכוֹרֵי
 מִצְרַיִם מֵאֲדָם עַד-בְּהֵמָה: שְׁלַח אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכְכִי
 מִצְרַיִם בְּפָרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו: שְׁהִבָּה גוֹיִם רַבִּים וְהַרְג
 מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַכְּשֵׁן
 וּלְכָל מַמְלָכוֹת בְּנֶעֱזָן: וְנָתַן אֶרְצָם גְּחָלָה גְּחָלָה לְיִשְׂרָאֵל
 עֲמוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה וּבָרַךְ לְדֹר-וָדָר: בִּי-יִדְוֶן
 יְהוָה עֲמוֹ וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: עֲצִבֵי הַגּוֹיִם כִּסְף וְזָהָב
 מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
 יִרְאוּ: אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִאֲזִינוּ אִף אִין-יִשְׁרוּחַ בְּפִיהֶם:
 כְּמוֹתֵם יְהִיו עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר-בְּטַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה: בֵּית הַלְוִי
 בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

zum Regen, führet den Wind aus seinen Borratskammern. Er
 schlug die Erstgeborenen Egyptens, Menschen und Tiere. Er
 sandte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, gegen
 Pharao und alle seine Knechte. Er schlug viele Völker und tötete
 mächtige Könige, Sihon, König von Emori, und Og, König von
 Basan, und alle Königreiche Kanaans. Er gab ihr Land zum
 Besitze, zum Besitze seinem Volke Israel. Dein Name, o Gott,
 währet in Ewigkeit, Dein Ruhm für alle Geschlechter. Denn
 Recht schafftet der Ewige seinem Volke und seiner Knechte er-
 barmt er sich. Die Götzen der Völker sind von Silber und
 Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und
 reden nicht, Augen und sehen nicht; sie haben Ohren und hören
 nicht, auch ist kein Odem in ihrem Munde. Gleich ihnen
 sind, die sie machen, Alle die auf sie vertrauen. Haus Israel,
 preise den Ewigen! Haus Aharon, preise den Ewigen! Haus
 Levi, preise den Ewigen! Die ihr den Ewigen verehret, preiset
 den Ewigen! Gepriesen sei der Ewige von Zion aus, der in
 Jerusalem thronet. Hallelujah!

(An den zwei letzten Tagen des Pessachfestes.)

כי לעולם חסדו:	(קלו) הודו ליהוה כִּי־טוֹב
כי לעולם חסדו:	הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו:	הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו:	לעשה נפלאות גדלות לבדו
כי לעולם חסדו:	לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו:	לרוקע הארץ על־המים
כי לעולם חסדו:	לעשה אזרים גדלים
כי לעולם חסדו:	את־השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו:	את־הירח וכוכבים לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו:	למכה מצרים בכוריהם
כי לעולם חסדו:	ויוצא ישראל מתוכם

(An den zwei letzten Tagen des Pessachfestes.)

הודו (Ps. 136.) Danket dem Ewigen, denn er ist gütig; denn ewig währet seine Gnade!

Danket dem Gotte der Götter; denn ewig währet seine Gnade.

Danket dem Herrn der Herren; denn ewig währet seine Gnade.

Shm, der allein große Wunder tut; denn ewig währet seine Gnade.

Der den Himmel geschaffen in Weisheit; denn ewig währet seine Gnade.

Der die Erde ausgespannt über den Wassern; denn ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter geschaffen; denn ewig währet seine Gnade.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage; denn ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Sterne zur Herrschaft bei Nacht; denn ewig währet seine Gnade.

Shm, der die Egyptianer schlug an ihren Erstgeborenen; denn ewig währet seine Gnade.

Der Israel aus ihrer Mitte führte; denn ewig währet seine Gnade.

כי לעולם חסדו:	בְּיַד חֲזָקָה וּבְיָרֵעַ נְטוּיָהּ
כי לעולם חסדו:	לְגֹזֵר יַם־סוּף לְגֹזְרִים
כי לעולם חסדו:	וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכּוֹ
כי לעולם חסדו:	וְנִגַּעַר פְּרַעֲהַ וְחִילוֹ בְּיַם־סוּף
כי לעולם חסדו:	לְמֹזְלֵיךָ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כי לעולם חסדו:	לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כי לעולם חסדו:	וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אֲדִירִים
כי לעולם חסדו:	לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כי לעולם חסדו:	וּלְעֹג מֶלֶךְ הַכְּנָעַן
כי לעולם חסדו:	וַנָּתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָהּ
כי לעולם חסדו:	נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כי לעולם חסדו:	שָׁבַשְׁפָּלְנוּ וְזָכַרְנוּ לָנוּ
כי לעולם חסדו:	וַיַּפְּרֹקְנוּ מִצָּרֵינוּ

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme; denn ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spaltete in Teile; denn ewig währet seine Gnade.

Der Israel hindurch führte; denn ewig währet seine Gnade.

Der Pharao und sein Heer in das Schilfmeer senkte; denn ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk führte durch die Wüste; denn ewig währet seine Gnade.

Der große Könige niederwarf; denn ewig währet seine Gnade.

Der mächtige Könige schlug; denn ewig währet seine Gnade.

Sihon, König von Emori; denn ewig währet seine Gnade.

Og, König von Basan; denn ewig währet seine Gnade.

Der ihr Land zum Besitze gab; denn ewig währet seine Gnade.

Zum Besitze seinem Knechte Israel; denn ewig währet seine Gnade.

Ihm, der in unserer Erniedrigung unser gedacht; denn ewig währet seine Gnade.

Und von unsern Bedrängern uns erlöste; denn ewig währet seine Gnade.

נתן לחם לכל־בשר
 הודו לאל השמים
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:

(An den zwei letzten Tagen des Pessach- und dem Schlußfeste.)

(לג) רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: הודו
 ליהוה בכבוד בגבל עשור ומרו־לו: שירו לו שיר חדש
 היטיבו נגן בתרועה: כִּי־יִשָּׁר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂהוּ
 בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מְלֶאכֶה הָאָרֶץ:
 בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ כְּפוֹ כָּל־צְבָאָם: כַּגַּם בְּיַד
 מִי תֵּם נָתַן בְּאֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ
 מִמָּוְנוּ יִגְדְּלוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵּבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צְוָה
 וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם הִנְיָא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים:
 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר: אֲשֶׁר־י

Ihm, der Speise gibt allen Lebenden; denn ewig währet seine Gnade.

Danket ihm, dem Gotte des Himmels; denn ewig währet seine Gnade.

(An den zwei letzten Tagen des Pessach- und dem Schlußfeste.)

רננו (פ. 33.) Subelt, ihr Gerechten, in dem Ewigen; den Redlichen ziemt es, zu lobfingen. Danket dem Herrn mit der Zither, mit zehnsaitigem Psalter spielet ihm! Singet ihm ein neues Lied, lasset laut erschallen Posaunenklang; denn gerade ist Gottes Wort und all sein Tun getreu. Er liebet Gerechtigkeit und Recht, der Huld Gottes ist die Erde voll. Durch das Wort des Ewigen sind die Himmel entstanden, durch den Hauch seines Mundes ihr ganzes Heer. Er sammelt wie in einen Schlauch des Meeres Gewässer, legt die Wasserfluten in ihre Behälter. Vor dem Ewigen fürchte sich die ganze Erde, vor ihm erbebe jeder Erdenbewohner. Denn er spricht und es geschieht, er gebeut und es steht da. Der Ewige zerstöret den Ratsschluß der Völker, vereitelt die Pläne der Nationen. Doch Gottes Ratsschluß bestehet ewiglich, seine Gedanken für alle Geschlechter.

הַגּוֹי אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהָיו הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: מִשָּׁמַיִם
הַבֵּיט יְהוָה רְאֵה רְאֵה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן-שִׁבְתּוֹ
הַשָּׁמַיִם אֶל כָּל-יְוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִיצֵר יָחַד לָבָם הַמְּבִין אֶל-
כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב-חַיִּל גְּבוּר לֹא-יִנְצֵל
בְּרַב-כֹּחַ: שִׁקָּר הַסּוֹס לַתְּשׁוּעָה וּבְרַב חַיִּלוֹ לֹא יִמְלֹט:
הַגָּה עֵין יְהוָה אֶל-יִרְאָיו לְמִיחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת
גַּפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: גַּפְשָׁנוּ חֲבָתָה לִיהוָה עֲזָרְנוּ וּמְגַנְּנוּ
הוּא: כִּי-בוֹ יִשְׁמַח לְבָנּוּ כִּי בָשָׂם קֹדֶשׁ בְּטַחְנוּ: יְהִי
חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

(Am Sabbath.)

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֲלֵיוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חַסְדְּךָ וְאִמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:

Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist, der Nation, die er sich zum Erbe auserkoren. Vom Himmel schauet der Ewige, ziehet alle Menschenkinder; von der Stätte seines Sitzes blicket er auf alle Erdenbewohner, er, der ihre Herzen allesamt bildet, der durchschaut all ihr Tun. Nicht durch des Heeres Menge ist ein König siegreich, nicht rettet sich ein Held durch alle Kraft. Trüglisch ist das Roß zum Siege, und mit all seiner Stärke rettet es nicht. Siehe, das Auge des Ewigen schauet auf seine Verehrer, auf alle, die seiner Gnade harren, daß er ihr Leben rette vom Tode, sie erhalte in Hungersnöten. Unsere Seele harret des Ewigen, unser Beistand und unser Schild ist er. Denn sein freuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir. So sei denn Deine Gnade, Ewiger, mit uns, wie wir auf Dich harren!

(Am Sabbath.)

מזמור (Psal. 92.) Psalm, Lied für den Sabbathtag. — Gut ist's, dem Ewigen zu danken und zu lobsingen Deinem Namen, Hoherhabener! zu verkünden am Morgen Deine Gnade und Deine Treue in den Nächten bei dem Zehnsait, dem Psalter und

על־עשׂור וְעל־נָגַל עֲלֵי הַנְּיוֹן בְּכִנּוּר: כִּי שִׂמְחַתְּנִי יי
 בַּפְּעִלָּהּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִה־נִּדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יי מְאֹד
 עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בָּעַר לֹא יָדַע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־
 זֹאת: בַּפֶּרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲוֹן
 לְהַשְׁמָדָם עַד־יַעַר: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יי: כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 יי כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פְּעָלֵי אֲוֹן: וּתְרַם
 כְּרָאִים קֶרְנֵי בִלְתֵי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן: וּתְבַט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים
 עֲלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי: צְדִיק בַּתְּמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יי בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:
 עוֹד יִנוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ: לְתַגִּיד כִּי־יִשָּׂר
 יי צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

(Am Sabbath.)

(צג) יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יי עוֹ הַתְּאֵזֶר אֶת־תְּכוּן

dem Harfenklang. Denn Du erfreuest mich, Gott, durch Dein Tun; ob der Werke Deiner Hände juble ich. Wie groß sind Deine Werke, o Gott! wie unendlich tief Deine Gedanken! Der Unverständige erkennet es nicht und der Tor begreift es nicht, daß, wenn Frevler aufsprießen wie das Gras, wenn Uebeltäter aufblühen, — sie doch getilgt werden für immerdar. Du aber, o Gott, bist ewig erhaben. Denn Deine Feinde, Ewiger! ja Deine Feinde gehen unter; zerstreut werden alle Uebeltäter. Mir aber erhöhst Du das Horn, wie dem Reem; ich bin erquickt von frischem Del. Mein Auge weidet sich an meinen Neidern, und von den Uebeltätern, die wider mich aufstehen, vernimmt mein Ohr mit Lust. Der Gerechte blühet wie die Palme; wie die Ceder auf dem Libanon wächst er empor. Gepflanzt im Hause des Ewigen, blühen sie in den Höfen unseres Gottes. Noch im Greifenalter sprossen sie, sind markig und frisch — zu verkünden, daß gerecht ist der Ewige, mein Hort und kein Fehl an ihm.

(Am Sabbath.)

“ (Pſ. 93.) Der Ewige herrschet, in Hoheit gekleidet, mit Macht umgürtet. Fest stehet das Erdenrund, wanket nicht. Fest

תִּבְלַבְּל־תְּמוּט: נִכּוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז מְעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ
נְהַרְוֹת יְיָ נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְּכִיָּם: מִקְלוֹת
מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ: עֲדַתְךָ
נִגְאֲמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִגְאֲוֶה־קִדְשׁ יְיָ לְאָרֶץ יָמִים:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ
מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מְבֹרַח־שָׁמַיִם עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל
שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְיָ וְכִרְךָ לְדֹר־דֹּר: יְיָ בְּשָׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ
בְּכָל מְשָׁלָה: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
יְיָ מֶלֶךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעַד: יְיָ מֶלֶךְ
עוֹלָם וָעַד אֲבָרוּ גּוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יְיָ הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם הַנִּיֵּא

stehet Dein Thron von jeher; von Ewigkeit bist Du. Es erheben
die Ströme, o Herr! es erheben die Ströme ihre Stimmen, es
erheben die Ströme ihr Tosen. Mehr als das Rauschen großer
Gewässer, mehr als die gewaltigen Brandungen des Meeres
ist mächtig der Ewige in der Höhe. Dein Wort ist sehr be-
währt; Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für der Zeiten Dauer.

יְהִי כְבוֹד Die Herrlichkeit Gottes dauert ewig; der Ewige
freut sich seiner Werke. Der Name des Ewigen sei gepriesert
von nun an bis in Ewigkeit. Vom Aufgange der Sonne bis
zu ihrem Niedergange werde der Name des Ewigen gerühmt.
Erhaben über alle Völker ist der Ewige, über die Himmel seine
Herrlichkeit. Dein Name, o Gott, währet in Ewigkeit, Dein
Ruhm von Geschlecht zu Geschlecht. Der Ewige hat im Himmel
seinen Thron aufgerichtet, und seine Herrschaft waltet über Alles.
Es freue sich der Himmel, es frohlocke die Erde, und man
spreche unter den Völkern: der Ewige regieret. Der Ewige regieret,
er hat regiert und wird regieren immer und ewig. Der Ewige
regiert immerdar; es schwinden die Heiden von seiner Erde. Der
Ewige zerstöret den Ratschluß der Völker, vereitelt die Pläne

מְחֻשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מִחֻשְׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ וְעֵצַת יְיָ הִיא
 תְּקוּם: עֵצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעְמַד מִחֻשְׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר:
 כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹתָהּ
 לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי
 לֹא־יִטּוֹשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יִבְכֹּר עֲוֹן
 וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמַּתּוֹ: יְיָ
 הוֹשִׁיעָה הַמְּלִכָה יַעֲגִנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִחַלְלוּךָ סֶלָה:

אֲשֶׁר־י הָעַם שָׁכְבָה לּוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שְׂיִי אֱלֹהֵיוֹ:

(קמח) תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמְּלִכָה וְאַבְרָהָה
 שְׂמָה לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אַבְרָהָה וְאַתְהִלָּה שְׂמָה לְעוֹלָם
 וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דָּוִד

der Nationen. Viele Pläne sind im Herzen der Menschen, aber
 der Rathschluß des Ewigen — er bestehet. Gottes Rathschluß
 bestehet ewiglich, seine Gedanken für alle Geschlechter. Denn
 er spricht und es geschieht; er gebeut und es steht da. So
 hat der Ewige Zion sich erwählt, es zum Sitze sich erkoren;
 so hat Gott Jakob sich erwählt, Israel zu seinem Eigentum.
 Denn der Ewige wird nicht verstoßen sein Volk und sein Erbe
 nicht verlassen. Er ist barmherzig, sühnet die Schuld, übet
 nicht Verderben, wendet immer wieder seinen Zorn ab und
 läßt nicht walten sein ganzes Strafgericht. Ewiger hilf! der
 Herr erhöere uns, so wir ihn anrufen!

אֲשֶׁר־י Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich
 preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil
 dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Ps. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben
 mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig.
 An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen
 immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen, und
 unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen

לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגְדְּלוּ: תִּדְרֹךְ כְּבוֹד הַזֶּהָ
 וְדִבְרֵי גִּבּוֹרָתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֹזוֹ נִרְאִיתִי יֹאמְרוּ וּגְדֻלַּתֶךָ
 אֲסַפְּרָנָה: זְכַר רַב־טוֹבֶיךָ יִבְיָעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן
 וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפָּיִם וּגְדֻלַּת־חַסֵּד: טוֹב־יְהוָה לְכָל
 וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וּבְחִסְדֶּיךָ
 יִבְרַכּוּבָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד תִּדְרֹךְ מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה
 לְכָל־הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינַי־כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶיךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחַסִּיד
 בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ

Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch
 ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von
 Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der
 Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe.
 Den Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie und ob Deiner
 Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige,
 langmütig und von großer Huld. Gütig ist der Ewige gegen
 Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich,
 Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben
 Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von
 Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine
 mächtigen Taten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines
 Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und
 Deine Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stüzet
 die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen
 harren auf Dich und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit.
 Du öffnest Deine Hand und sättigest alles Lebende aus Deiner
 Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen
 und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige

בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּל יְהוָה יְדָבָר פִּי וּיְבָרֵךְ בְּכָשֶׁר שֵׁם קְדֹשׁ לְעוֹלָם
 וָעַד: וְאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(קמו) הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה: אֲהַלְלָה יְהוָה
 בְּחַיֵּי אֲמוֹנָתָהּ לְאֱלֹהֵי בְעוֹרֵי: אֶל־תִּבְטְחוּ בְּגִדֵיבַיִם בְּבֶן־
 אָדָם שְׂאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֶׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם
 הַהוּא אָבְדוּ עֲשֵׂתִנְתָּיו: אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ
 עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־תְּהִים וְאֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֲשׂוֹקִים
 נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פָּקַח עֵינָיו
 יְהוָה וְקָף בְּפֹפִים יְהוָה אֲהַב צַדִּיקִים: יְהוָה שֹׁמֵר אֶת־

Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frevler aber vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund, und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir Alle loben Gott, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

הללויה (Ps. 146.) Hallelujah! Preise, meine Seele, den Herrn! Ich will preisen den Ewigen, so lang ich lebe, lobsingen meinem Gotte, so lang ich bin. Vertrauet nicht auf Fürsten, auf den Menschensohn, bei dem keine Hilfe ist! Verläßt der Ddem ihn, wird er zu Staub: am selbigen Tage sind dahin alle seine Entwürfe. Heil dem, dessen Beistand der Gott Jakobs, dessen Hoffen ist auf den Ewigen, seinen Gott, der geschaffen Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darinnen, der Treue bewahret in Ewigkeit, der Recht schafft den Bedrückten, Brot gibt den Hungernden. Der Ewige befreiet die Gefesselten, macht sehend die Blinden, richtet auf die Gebeugten und liebet die Gerechten. Der Ewige schirmet die Fremden, Waise und Witwe hält er auf-

גֵרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹר וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲזוֹת: יִמְלֹךְ
יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּהָ:
(קמו) הַלְלוּהָ כִּי־טוֹב וּמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נַעֲמִים נָאוֹת
תְּהַלֶּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם: הָרוּפֵא
לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְבוֹכָבִים
לְכָל־שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין
מִסְפָּר: מְעוֹרֵר עֲנָוִים יְהוָה מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־י אֶרֶץ:
עָנּוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה וּמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים הַמְכִּין לְאֶרֶץ מָטָר הַמְצַמֵּחַ הָרִים הַחַיִּיר: נוֹתֵן
לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבָנֵי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֵת
הַסּוֹם יִחַפֵּץ לֹא־בְשׂוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֵה יְהוָה אֶת־
יִרְאָיו אֶת־הַמִּיחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה

recht; doch den Frevlern verleget er den Weg. Der Herr
regieret in Ewigkeit, Dein Gott, Zion, von Geschlecht zu Ge-
schlecht. Hallelujah!

(פס. 147.) Hallelujah! Gut ist's, unserm Gotte zu
lobsingen; schön und lieblich ist, ihn zu preisen. Der Ewige
bauet Jerusalem auf, die Verstoßenen Israels sammelt er. Er
heilet, die gebrochenen Herzens sind, verbindet ihre Wunden.
Der Sterne Zahl hat er bestimmt und nennet sie alle mit
Namen. Groß ist unser Herr und reich an Kraft; seine Weis-
heit ist unermesslich. Der Ewige richtet auf die Gebeugten,
stürzt die Frevler zu Boden. Stimmet dem Ewigen ein
Danklied an, spielet mit der Zither unserm Herrn, der den
Himmel decket mit Wolken, der Erde Regen bereitet und den
Bergen Gras entsprossen läßt. Er gibt dem Tiere seine
Nahrung, den jungen Raben das, wonach sie rufen. Nicht
an der Stärke des Rosses hat er Lust, nicht Wohlgefallen an
der Kraft des Mannes. Wohlgefallen hat der Ewige an
seinen Verehrern, die seiner Gnade harren. Preise, Jerusalem,
den Ewigen, rühme Deinen Gott, Zion! denn er hat befestigt

הַלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי-חֹק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בֵּרַךְ בְּנֵיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ: הַשֶּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח
 אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד-מִהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנָּתַן שֶׁלֶג בְּצִמּוֹר
 כְּפוֹר בְּאֶפֶר יַפּוֹר: מִשְׁלֵיךָ קָרְחוֹ בְּפִתִּים לִפְנֵי קָרְתוֹ
 מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח-דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יִשָּׁב רוּחוֹ וַיִּלּוּ-מַיִם: מִגִּיד
 דְּבָרָיו לִיַּעֲקֹב חֶקְיוֹ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֶן לְכָל-
 גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

(קמח) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל-מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל-צְבָאָיו:
 הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי אֹר: הַלְלוּהוּ
 שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַקָּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צְוָה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶק-
 נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ מִן-הַיָּם וּכְל-

die Kiegel deiner Tore, gesegnet die Kinder in Deiner Mitte.
 Er gibt Frieden Deinem Gebiete, sättiget Dich mit dem Mark
 des Weizens. Er sendet seinen Befehl zur Erde; gar schnell
 läuft sein Wort. Er sendet Schnee hernieder wie Wolle,
 streuet Reif umher wie Asche. Er schleudert des Eises Schollen;
 — vor seinem Froste, wer kann bestehen? Er entsendet sein
 Wort und läßt sie schmelzen, läßt wehen seinen Wind — sie
 zerrinnen, wie Wasser. Sein Wort tat er Jacob kund, sein
 Gesetz und seine Rechte Israel. Nicht also tat er jedem Volke,
 und sein Gesetz kennen sie nicht. Hallelujah!

הללויה (Ps. 148.) Hallelujah! Preiset den Ewigen vom
 Himmel her, preiset ihn in den Höhen! Preiset ihn, ihr Engel
 alle! preiset ihn, alle seine Schaaren! Preiset ihn, Sonne
 und Mond! preiset ihn, alle Lichtgestirne! Preiset ihn, Himmels-
 höhen und ihr Wasser über dem Himmel! Sie preisen den
 Namen des Herrn; denn er gebot — und sie waren. Er
 stellte sie fest für die Ewigkeit, gab ihnen ein Gesetz, un-
 wandelbar. Preiset Gott von der Erde aus, des Meeres

תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה
 דַּבְּרוּ: הַהָרִים וְכָל־נִבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: תַּחֲתֵיהָ
 וְכָל־בְּהֵמָה רָמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מִלְּבֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
 שָׁרִים וְכָל־שִׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עִם־
 נְעָרִים: יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה בִּירֵגִשׁוֹב שָׁמוּ לְבָדוֹ הוֹדוּ
 עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תַּהַלְלָה לְכָל־חֲסִידָיו
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(קמט) הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תַּהַלְּתוּ בְּקַהֲל
 חֲסִידִים: יִשְׂמַח־יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם:
 יִהְלְלוּ שָׁמוּ בְּמַחּוֹל בְּתֶף וּבְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ: בִּירֹצָה יִהְוָה
 בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ
 עַל־מִשְׁכָּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב פְּפִיּוֹת בְּיָדָם:

Ungeheuer und alle Fluten, Blitz und Hagel, Schnee und
 Nebel, Wind und Sturm, Bollstrecker seines Befehles! Ihr
 Berge und Hügel allesamt, Fruchtbäume und Cedern allzumal!
 Gewild und alles Vieh, Gewürm und beschwingte Vögel!
 Ihr Erdenkönige und Völker alle, Fürsten und alle Erden-
 herren! Jünglinge und Jungfrauen, Greise und Kinder! Sie
 preisen den Namen des Ewigen; denn sein Name allein ist
 erhaben, sein Glanz über Erde und Himmel. Und er erhöhet
 die Macht seines Volkes, den Ruhm all' seiner Frommen, der
 Söhne Israels, des Volkes, das ihm nahe. Hallelujah!

הללויה (Ps. 149.) Hallelujah! Singet dem Ewigen ein neues
 Lied, seinen Ruhm in der Versammlung der Frommen. Es
 freue sich Israel seines Schöpfers, frohlocken mögen die Kinder
 Zions ob ihres Königs, preisen seinen Namen im Reigen und
 mit Harf' und Cither ihm spielen. Denn Wohlgefallen hat
 der Ewige an seinem Volke, er krönet Demüthige mit Sieg.
 Es jauchzen die Frommen ob ihres Ruhmes, sie jubeln auf
 ihren Ruhestätten. Loblieder Gottes sind in ihrem Munde,
 und ein zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, Vergeltung

לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם הַזְכֵּחַת בְּלְאֲמִים : לְאֶסֶד מַלְכֵיהֶם
בְּזָקִים וְנִגְבְּרֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
בְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־חַסִּידָיו הַלְלוּיָהּ :

(ק) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ :
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַת
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִגְגָל וּבְנֹר : הַלְלוּהוּ בְּתֶחַף וּמַחֲזוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִנְבִּים : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ : כ"ה"ת"י"ה :

(Vorbeteter laut.)

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu binden ihre Könige in Fesseln, ihre Edlen in eiserne Ketten, zu üben an ihnen das Recht, das geschrieben, zum Ruhme aller seiner Frommen. Hallelujah!

הללויה (פס. 150.) Hallelujah! Preiset Gott in seinem Heiligtume, preiset ihn in seiner Himmels-Beste! Preiset ihn in seinen gewaltigen Taten, preiset ihn in seiner unendlichen Größe! Preiset ihn mit Posaunenschall, preiset ihn mit Psalter und Cithar! Preiset ihn mit Pauken und Reigen, preiset ihn mit Saitenspiel und Flöte! Preiset ihn mit schallenden Tönen, preiset ihn mit Cymbelklängen! Alles, was Odem hat, preise den Herrn! Hallelujah!

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit! Amen! Amen! Gelobt sei der Ewige von Zion aus, er, der in Jerusalem thronet! Hallelujah! Gelobt sei Gott, der Ewige, der Gott Israels, der allein Wunder tuet, gelobt sein heiliger Name ewiglich, und voll sei seiner Herrlichkeit die ganze Erde, Amen! Amen!

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְיָ לְעֵינָיו כָּל־הַקְּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:
 לָךְ יְיָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד וְהַיִּיבוֹד כִּי־כָל
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמֹלָכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ:
 וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיַדְךָ כֹּחַ
 וּגְבוּרָה וּבְיַדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
 אֲנִיחֵנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ:

(Stilles Gebet.)

אַתָּה־הוּא יְיָ לְבָרַךְ אֶתְּ עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־
 אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּלֶם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ
 מְשַׁתְּחִוִּים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם
 וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשָׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמֵצֵאתָ

Und David pries den Ewigen vor allem Volke und sprach: Gelobt seist Du, Ewiger, Gott Israels, unser Vater, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Dein, o Gott, ist die Größe und die Macht, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät, ja Alles, im Himmel und auf Erden; Dein, o Herr, ist das Reich und Du bist das Haupt, erhaben über Alles. Der Reichtum und die Ehre sind von Dir, und Du herrschest über Alles, und in Deiner Hand ist Kraft und Stärke, und in Deiner Hand ist es, Alles groß und stark zu machen. Und nun, unser Gott, danken wir Dir und preisen den Namen Deiner Herrlichkeit.

(Stilles Gebet.)

Du bist der Ewige allein, Du hast geschaffen den Himmel, der Himmel Himmel und ihr ganzes Heer, die Erde und Alles, was darauf, die Meere und Alles, was darinnen ist; Du belebest sie Alle, und das Himmelsheer beuget sich vor Dir. Du bist Gott, der Herr, Du hast Abram erkoren, ihn aus Urkasdim geführt und ihm den Namen Abraham gegeben,

אֶת־לִבּוֹ גָאֲמַן לְפָנֶיךָ וּבְרוּת עֲמוֹ תִּבְרִית לָתֵת אֶת־
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַכְּרִיזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגִשִׁי
 לָתֵת לְזֵרְעוֹ וַתִּקַּם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צָדִיק אָתָּה: וַתִּרְא
 אֶת־עַנְיֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עֲלֵיהֶם־
 סוּף: וַתִּתֵּן אֹתָת וּמִפְתִּים בְּפָרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־
 עַם אֲרָצוֹ כִּי יִדְעָתָּ כִּי הוֹדִדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לָךְ שֵׁם
 בְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָם בְּקַעַת לְפָנֶיךָ וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם
 בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם
 עֲזִים:

וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם
 אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בִּיהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ:

Du hast dein Herz treu erfunden und mit ihm den Bund geschlossen, das Land der Kanaani, Chitti, Emori, Perisi, Sebusi und Girgaschi seinen Nachkommen zu geben, und Du erfülltest Dein Wort; denn Du bist gerecht. Du sahst das Elend unserer Väter in Egypten und hörtest ihren Klageruf am Schilfmeere und tatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen Knechten und an dem ganzen Volke seines Landes; denn Du wußtest, daß sie an ihnen gefrevelt, und Du hast Dir einen Namen gemacht bis auf diesen Tag. Das Meer spaltetest Du vor ihnen, daß sie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger stürztest Du in die Tiefen, gleich wie einen Stein in mächtige Fluten.

וַיִּשַׁע Der Ewige rettete an diesem Tage Israel aus der Hand Egyptens, und Israel sah die Egyptianer tot am Ufer des Meeres. Israel sah die große Macht, welche der Ewige an Egypten bewiesen; daher fürchtete das Volk den Ewigen, und sie glaubten an den Ewigen und an Moses, seinen Knecht.

אָז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבָנָיו יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
 וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוּס וּרְכָבוֹ
 רָמָה בָּיִם: עָזִי וְזַמְרֹתַי יְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּקָהוּ
 אֱלֹהֵי אָבִי וְאֲרַמְמָנְהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
 מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחֲיִלוֹ יָרָה בָּיִם וּמִבְּחַר שְׁלֹשׁוֹ טָבְעוּ בָּיִם־
 סוּף: תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ־אֶבֶן: יְמִינֶךָ יְהוָה
 גָּאֲדָרֵי בְּכַח יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב: וּבָרַב גָּאוֹנֶךָ תַּהֲרֹס
 קַמְיֶךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֶמוּ בְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אַפְיֶךָ גַּעַרְמוּ־
 מַיִם גָּצְבוּ כְּמוֹ־גֵד נִזְלִים קָפְאוּ תַהֲמַת בְּלִבָּיִם: אָמַר
 אוֹיֵב אֲרֹדֶף אֲשׁוּג אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק
 חֲרָבֵי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי: גִּשְׁפֹּת בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ
 כַּעֲפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי־כִמְכָה בְּאֵלִם יְהוָה מִי כִמְכָה

Damals sang Moses und die Kinder Israels
 dieses Lied dem Ewigen, und sie sprachen also: Singen will
 ich dem Ewigen; denn er ist hoch erhaben, Roß und Reiter
 stürzte er in's Meer. Mein Sieg und mein Sang ist Gott,
 und er war mir ein Helfer. Er ist mein Gott, ich will ihn
 preisen; der Gott meines Vaters, ich will ihn erheben. Der Ewige
 ist der Herr des Krieges, Ewiger ist sein Name. Die Wagen
 Pharaos und sein Heer schleuderte er in die Fluten, und
 seine erlesenen Kämpfer wurden versenkt in's Schilfmeer.
 Wogen deckten sie; sie sanken in die Tiefen, wie ein Stein. Deine
 Rechte, Ewiger, prangend, in Kraft, Deine Rechte, Ewiger,
 zerschmettert den Feind. In der Größe Deiner Hoheit trittst
 Du nieder Deine Widersacher, entsendest Deinen Grimm, er
 verzehret sie wie Stoppeln. Durch den Hauch Deines Odems
 türmten sich Gewässer, standen wie eine Mauer die Wogen,
 erstarrten die Fluten im Herzen des Meeres. Der Feind
 sprach: Ich jage nach, hole ein, teile Beute, an ihnen sättige
 sich meine Gier: ich zücke das Schwert, meine Hand vertilge
 sie! Da hauchtest Du mit Deinem Odem, das Meer deckte
 sie: sie sanken wie Blei in die mächtigen Gewässer. Wer ist
 wie Du unter den Mächten, Ewiger? wer wie Du, prangend

נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה-פִלְאָ: נְטִיַת יְמִינֶךָ
 תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיַת בְּחִסְדֶּךָ עִם-וּוּ וְנֶאֱלָת גְּהִלַּת בְּעִוְךָ:
 אֶל-נְוָה קֹדֶשְׁךָ: שְׁמְעוּ עַמִּים יְרֻגְוֹן חֵיל אַחֲוֹ יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי:
 אִז נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רָעַד נִמְגְוּ כֹל
 יִשְׁבִי בְנַעַן: תִּפְלַעְלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל וְרוֹעַךָ יִדְמוּ
 כְּאֶבֶן עַד-יַעֲבֹר עִמָּךָ יִהְיֶה עַד-יַעֲבֹר עִם-וּוּ קִנְיַת: תִּבְאֲמוּ
 וְתִשְׁעֲמוּ בְּחַר נִחְלָתְךָ מְכוּן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה מִקֹּדֶשׁ
 אֲדָנִי כוֹנְנֵי יְדִיךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:
 כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-
 כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ
 כָּתוּב לֵאמֹר. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(Am Sabbath weiter S. 143; an Festtagen S. 232.)

in Heiligkeit, verherrlicht in Lobliedern, Wundertäter? Du
 strecktest aus Deine Rechte, die Erde verschlang sie. Nun
 führst Du in Deiner Huld das Volk, das Du erlöset, geleitest
 es mit Deiner Macht an Deine heilige Stätte. Die Völker
 hören es und beben; Zittern ergreift die Bewohner Peleschets.
 Es erschrecken die Stammfürsten Edoms, die Mächtigen
 Moabs ergreift Entsetzen; es zagen alle Bewohner Kanaans.
 Schrecken und Angst fällt über sie, vor der Macht Deines
 Armes erstarren sie wie Stein, bis vorübergezogen Dein
 Volk, Ewiger, vorübergezogen das Volk, das Du Dir geeignet.
 Du bringest sie und sehest sie ein in den Berg Deines Eigen-
 tums, an die Stätte, die Du, Ewiger, zur Wohnung Dir
 bereitet, in das Heiligtum, Herr, das Deine Hände gegründet.
 Der Ewige regieret immer und ewig!

כִּי Denn des Ewigen ist die Herrschaft, und er regieret
 über die Völker; der Ewige wird Herr sein über die ganze
 Erde, an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein
 Name einzig. Und also stehet in Deiner Lehre geschrieben:
 Höre, Israel, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ קָעַד מַלְכֵנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נִאֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיר וְשִׁבְחָה תִּלְלֵנוּ וְזִמְרָה עִזּוּ וּמְשִׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
 תִּהְלָה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל
 הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל
 חַי הָעוֹלָמִים:

(Vorbeter.)

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד:

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
 אֹר וְבוֹרֵא חֶשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכּוֹל:
 הַמַּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ

So sei denn Dein Name gepriesen immerdar, allmächtiger Gott, großer und heiliger Herrscher, im Himmel und auf Erden! Denn Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, gebühret Lied und Preis, Lob und Sang, Verherrlichung und Anbetung, Huldigung und Dankfagung von nun an bis in Ewigkeit. Gepriesen seist Du, Ewiger, allmächtiger Herr, gerühmet und verherrlichtet durch alle Deine Werke, Ewiger und Allmächtiger, der Du auch des Menschen Lob und Preis wohlgefällig aufnimmst! —

ברכו Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Du hast das Licht geschaffen und davon geschieden die Finsternis, Du stiftest den Frieden und erhältst das All.

המאיר Du spendest Dein Licht der Erde und ihren

(Vorbetet.)

לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְגִמְיָם וְמִירוֹת
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת.
 עֲשֵׂה חַדְשוֹת זִוְרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת
 נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר. לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּלֶכֶה גְּדוֹלָה וְיִתְרָה
 חֲמִלַת עַלְיֵנוּ: אָבִינוּ מְלַכְנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָטְחוּ
 בָּךְ וַתִּלְמַדְם חֻקֵי חַיִּים בֵּן תַּחֲנֵנוּ וַתִּלְמַדְנוּ: אָבִינוּ הָאֵב
 תִּרְחַמֵּן הַמְּרַחֵם רַחֵם עַלְיֵנוּ וְתֵן בְּלַבְּנוּ לְהַבִּין וּלְהַשְׁבִּיל

Und alle Wesen rufen einander zu:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

Dir, dem hochgepriesenen Gotte, erschallet unser Lied,
 dem ewig Waltenden unser Lobgesang. Denn Tag für Tag
 erneuest Du die Wunder Deiner Schöpfung, belebest die Welt
 mit Deinem Geistesodem und spendest in unendlicher Huld
 Gnade und Heil allen Deinen Geschöpfen. So erstrahlet jeden
 Morgen, neu verjünet, das Tageslicht, das Du im Urbeginn
 geschaffest. Gepriesen seiest Du, Ewiger, Schöpfer des Lichts!

Wir aber bringen Dir unseren Dank dar für
 die unendliche Liebe und Fürsorge, die Du uns und unseren
 Vätern erwiesen. Du hast Israel zum Volke Deiner Lehre
 erkoren, daß es zu Deiner Verherrlichung sie unter alle Völker
 trage. Du hast unseren Vätern die Gesetze des Lebens gegeben,
 daß sie durch ihre Betätigung Deinen Namen heiligen.
 O Gott und Vater, gib auch uns einen einsichtsvollen Sinn,

לְשִׁמְעַ לְלַמֹּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמֹּר וּדְעָשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כְּדֵי־דְבָרֵי
 תְּלַמּוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּבְכַבֵּד
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה שְׁמֶךָ וְלֹא־
 גְּבוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ
 גְּנִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה
 וּבָנוּ בְּחַרְפָּה וְהַרְבֵּתָנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמָּת. לְהוֹדוֹת
 לְךָ וּלְיַחְדְּךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה:

(Gemeinde erhebt sich.)

(Vorbeteter und Gemeinde laut.)

שִׁמְעַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

(leise.)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְּדַבְּרִים תְּהֵאֵלָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶיךָ

Daß wir die Weisheit Deiner Lehre erfassen und an Deinem
 Gebote festhalten, daß wir alle geeinet Dich als den Einen und
 die Wahrheit Deiner Lehre treu bekennen, daß wir in Liebe
 und Ehrfurcht und mit dem unerschütterlichen Vertrauen, das
 die Väter immerdar bewähret haben, an Dir hangen und daß
 wir immer würdig seien des Heiles und des Segens, die aus
 Deiner Lehre sprießen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du
 Israel zum Volke Deiner Lehre erkoren!

שְׁמַע הִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל! דֵּר עֻוֵי, אִשֶׁר אֵל, אֵל אֵל
 אֵל!

בְּרוּךְ גֵּלוֹבֵת סֵי סֵינָה נָמֵה, סֵינָה הֵרְלִיכֵיט אִשֶׁר סֵינָה
 וַוַלְטֵן אִימֵר אִשֶׁר עֻוֵי!

Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit
 ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft. Und
 es sollen diese Worte, die ich dir heute gebiete, in deinem

היום על-לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלבבך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאזן על-יך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על-
מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את-יהוה אלהיכם ולעבדו בכל-
לבבכם ובכל-גפשכם: ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנה ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
בשדה לבהמתך ואבלת ושבעת: השמרו לכם פן-יפתח
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם
להם: וקרה אף-יהוה בכם ועצר את-השמים ולא-יהיה
מטר והארמה לא תתן את-יבולה ואבדתם מהרה מעל

Herzen sein. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehst. Du sollst sie binden zum Zeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Stirnbande zwischen deinen Augen. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore!

והיה Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu dienen mit ganzem Herzen und ganzer Seele: so werde ich den Regen eurem Lande geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Del. Und ich werde auf deiner Flur Gras sprießen lassen für dein Vieh, und auch du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz betöret werde und ihr abfallet und anderen Göttern dienet und euch vor ihnen bückt. Auf daß nicht der Zorn des Ewigen wider euch entbrenne, daß er verschließe den Himmel und kein Regen sei, und der Erdboden seinen Ertrag nicht gebe, und ihr bald schwinden müßet hinweg von dem gesegneten

הָאָרֶץ הַטְּבִיחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִזְדָּרוֹת אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִקְחֶיךָ בְּדֶרֶךְ: וּבְשִׁבְבְּךָ
 וּבְקוֹמְךָ: וּבְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם
 לֵאמֹר לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם
 וּנְתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־

Land, das der Ewige euch gibt. Ihr sollet diese meine Worte eurem Herzen und eurer Seele einprägen und sie binden als Zeichen an eure Hand, und sie seien zum Stirnbande zwischen euren Augen. Du sollst sie lehren deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder, so lange der Himmel über der Erde, in dem Lande, welches der Ewige euren Vätern zu geben verheißt hat.

Der Ewige sprach zu Moses also: Rede zu den Kindern Israels und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für alle Zeiten und zu den Schaufäden des Zipfels eine Schnur von himmelblauer Wolle fügen, und sie mögen euch zu Schaufäden dienen, auf daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie tuet, und nicht wandelt in den Gelüften eures Herzens und eurer Augen, denen ihr nachgeheth. So erinnert euch denn

אתם וננים אחריהם: למען תזכרו וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לאלהיכם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לְכֶם לאלהים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיְצִיב וַנִּכּוֹן וְקִיָּם וַיִּשָּׂר וַנִּיאָמֵן וְטוֹב וַיִּנְסֶה תְּדַבֵּר
הָיָה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר
יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ
נִכּוֹן וּמְלֻכוֹתָו וַאֲמוֹנָתָו לְעַד קִיָּמָת: וְדַבְּרֵיו חַיִּים וְקִיָּמִים
נִיאָמְנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ
וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת וְרַע יִשְׂרָאֵל
עֲבָדֶיךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בָּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמוֹשָׁפֶטֶיךָ
וְצַדִּיקְתֶּךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתֶךָ וְדַבְּרֶךָ יָשִׁים עַל־לְבוֹ אֱמֶת אֶתָּה הוּא אָדוֹן

aller meiner Gebote und übet sie und seid heilig eurem Gotte.
Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch herausgeföhret
habe aus dem Lande Egypten, euer Gott zu sein, — ich, der
Ewige, euer Gott!

אמת Wahr und feststehend, bewähret und heilvoll ist uns
dieses Wort durch alle Zeiten. In Wahrheit, der Ewige, Gott
unser Herr, ist Jakobs Hort, unseres Heiles Schild. Von
Geschlecht zu Geschlecht ist er und sein Name unveränderlich,
sein treues Walten für immer dauernd.

עזרה Ja, Beistand bist Du gewesen unseren Vätern von
jeher; Du bist uns heute noch Schild und Retter. Hoch er-
haben thronefst Du und lässest Deinen Geist und Deine Ge-
rechtigkeit walten auf der ganzen Erde. Heil dem, der Deinen
Geboten gehorchet, das Wort Deiner Lehre beherziget. Du
bist der Herr in aller Ewigkeit und außer Dir ist kein Hort

לְעַמּוֹךָ וּמַלְךָ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֲמַת אֲפָה הוּא רֵאשׁוֹן
וְאֲפָה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלַעְדֵיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבַּיִת עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. וַיִּסֹּף
סוּף בְּקַעַת וַיִּדְרִים תַּעֲבֹרָה:

(Borbeter.)

עַל-זֹאת שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל. וְנִתְּנוּ יְדִידִים
זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיִם. רָם וְנִשְׂא גָדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְּבִיָּה שְׁפָלִים
מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֵה עֲנּוּיִם וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
בַּעַת שׁוֹעֵם אֱלֹוֹ. תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמִבְרָךְ:
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
כָּלֵם:

(Gemeinde.)

מִי-כִמְכָה בְּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תְּהַלֵּת עֲשֵׂה-כְּלָא:

(Borbeter.)

שִׁירָה חֲדָשָׁה שָׁבְחוּ גְּאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל-שִׁפְתַּי הַיּוֹם
יִחַד כָּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

und kein Erretter. Du hast unsere Väter aus Egypten befreiet
und durch das Schilfmeer sie geführt.

עַל זֹאת Darob brachten die Begnadeten Dir, Gott, unser
Herr, Dank und Lob, Dir, dem Hoherhabenen, der die Hoch-
mütigen stürzet und die Gebeugten aufrichtet, die Gefesselten
befreiet und die Bedrängten errettet, den Bekümmerten beisteht
und sein Volk erhöret, so es zu ihm flehet. Darob ward Dir
Lob und Preis. Moses und die Kinder Israel stimmten Dir
ein Lob an und jubelnd sprachen sie alle:

מי "Wer ist wie Du unter den Mächten, Ewiger? wer
wie Du prangend in Heiligkeit, verherrlicht in Lobliedern,
Wundertäter?"

שִׁירָה Ein neues Lied stimmten am Rande des Meeres die
Erlösten Dir an und sprachen:

(Gemeinde.)

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

(Borbeter.)

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך
יהודה וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל.
ברוך אתה יי גאל ישראל:

(Gemeinde erhebt sich.)

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

(Der Borbeter beginnt laut und die Gemeinde betet leise mit.)

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

(In den zehn Bußtagen.)

(זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענה
אלהים חיים):

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

„Der Ewige regieret immer und ewig!“

צור So bleibe zu aller Zeit, Hort Israels, ein Beistand
Israels, Du unser Erlöser, Gott der Heerscharen. Gepriesen
seist Du, Ewiger, Erlöser Israels!

אדני Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
Lob verkünde!

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger
und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.

(In den zehn Bußtagen.)

(זכרנו Gedanke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner Huld,
Gott, Urquell alles Lebens.)

אדני Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du
Ewiger, Schild Abrahams!

אָתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מְשׁוֹבֵב הַרוּחַ וּמְזוֹרִיד הַפֶּטֶל וְהַגֶּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
 וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיְשָׁנִי עֶפֶר. מִי בְּמוֹד
 בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ
 יְשׁוּעָה.

(In den zehn Bußtagen.)

(מִי בְּמוֹד אֵב הַרְחֵמִים. זוֹכֵר יַעֲרִיב לְחַיִּים בְּרַחֲמִים):
 וַיֵּאמֶן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה
 הַמֵּתִים:

(Vorb.) נִקְדַּשׁ אֵת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׂמִיךְ יֵשׁוּעָה אֹתוֹ בְּשֵׁם
 מְרוֹם בְּכַתוּב עַל־יַד גְּבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
 (Gent.) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
 Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
 über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade
 und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, stüttest die
 Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und be-
 währst Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie
 Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waltest über
 Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest?

(In den zehn Bußtagen.)

(Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe
 Deiner Geschöpfe und verleihst ihnen Leben.)

Wir vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens.
 Gepriesen seist du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Vorbeter.)

Lasset uns heiligen den Namen Gottes, der in er-
 habener Höhe thronet, mit den Worten des Propheten:

(Gemeinde.)

Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen!
 die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorb.) לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

(Gem.) בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

(Vorb.) וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר:

(Gem.) יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱדוֹתֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תְּהַלְלוּהָ:

(Vorb.) לְדֹר וָדֹר גִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשָׁתְךָ גְּקִדִישׁ
וְשִׁבְחָתְךָ אֱלֹהֵינוּ מִסִּינֹי לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקִדוּשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(In den zehn Bußtagen: הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ)

(Wer allein betet.)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקִדְוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּהָ
סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(In den zehn Bußtagen: הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ)

(Stille Andacht.)

אַתָּה חוּגֵן לְאַדָּם דָּעַת וּמִלְכָּד לְאַנּוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנּוֹ
מֵאַתָּה דָּעַת בִּינָה וְהַשְׁבֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוּגֵן הַדָּעַת:

Und alle Wesen rufen einander zu:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
Größe und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und heiliger
Gott! Gepriesen seist Du, Ewiger, heiliger Gott!

(Wer allein betet.)

Heilig bist du, und heilig ist Dein Name, und die
Frommen preisen dich an jedem Tage. Gepriesen seist Du,
Ewiger, heiliger Gott!

Du hast den Menschen begnadet mit Erkenntnis und
den Sterblichen mit Einsicht. Verleihe auch uns in Deiner
Guld Erkenntnis, Weisheit und Einsicht. Gepriesen seist Du,
Ewiger, Urquell der Weisheit!

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעִבּוֹדְךָ
 וְהַחֲוִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָרוֹצֵה
 בְּתַשׁוּבָה:

סַלַח-לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מְחַל-לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמְּרַבֵּה
 לְסִלּוֹחַ:

רֵאֵה בְּעֵינֶיךָ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּנְאַלְנוּ מִהֶרָה לְמַעַן שְׂמֶךָ
 כִּי גּוֹאֵל חָזַק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: *

Führe uns, o Vater, in Deiner Lehre, daß wir
 Deinem Dienste, o Herr, uns weihen und bußfertig zu Dir
 zurückkehren. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du an der
 Buße Gefallen hast!

Verzeihe uns, unser Vater! wir haben gesündigt;
 vergib uns, o Herr! wir haben gefehlt, denn bei Dir ist
 Langmut und Verzeihung. Gelobt seist Du, Ewiger, der Du
 reich bist an Gnade und Vergebung!

Sieh herab auf unsere Not, halte fern von uns Streit
 und Anfeindung und befreie uns von jedem Drucke; denn ein
 mächtiger Erlöser bist Du. Gepriesen seist Du, Ewiger,
 Erlöser Israels! *)

*) An Fasttagen wird hier eingeschaltet:

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם צָרָתְנוּ. אֶל-תִּפְסֵן אֶל-דְּשַׁעְנוּ. וְאַל תִּמָּסַר פְּנֵיךָ
 מִמֶּנּוּ וְאַל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתְּנוּ. הִיָּה גַּא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. יְהִי גַּא חֶסֶדְךָ
 לְנַחֲמֵנוּ. טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טָרֵם יִקְרָא
 וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם. כִּי אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעֵת
 צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל-צוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה:

Erhöre uns, o Ewiger! erhöre uns, wenn Leid uns trifft! Nichte
 uns nicht nach unseren Vergehungen, verbirg uns nicht Deinen Gnaden-
 blick und entziehe Dein Ohr nicht unserem Flehen! Sei uns nahe zu
 unserer Hilfe, und Deine Liebe bleibe stets unser Trost! Ja, bevor wir
 zu Dir rufen, schenke uns Gehör nach dem Worte der Verheißung:
 „Bevor sie rufen, werde ich gewähren, und sobald sie sich zu mir wenden,
 werde ich Gehör schenken.“ Denn Du, o Gott, erbarmst Dich der Unter-
 drückten, bist Erlöser und Retter in der Bedrängnis.

רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלכתנו אִתָּה.
 והעלה רפואה שלמה לכל-מכותינו כי אל מלך רופא
 גאמן ורחמן אִתָּה. ברוך אִתָּה יי רופא חולים:
 ברוך עלינו יי אלהינו את-השנה הזאת ואת-כל-
 מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה על פני
 האדמה ושבענו מטובך וברוך שנתנו בשנים הטובות.
 ברוך אִתָּה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם להושיענו
 בארבע כנפות הארץ. ברוך אִתָּה יי מושיע עמו ישראל:
 הושיבה שופטי צדק ויוצאי שלום והסר ממנו יגון
 ואנחה ומלוח עלינו אִתָּה יי לברוך בחסד וברחמים
 וצדקנו במשפט. ברוך אִתָּה יי מלך אוהב צדקה ומשפט:

(המלך המושפט: *In den zehn Bußtagen:*)

Sende Genesung den Kranken, Hilfe den Bedrängten,
 Du, o Gott, dessen Ruhm wir verkünden! Und wo Leid und
 Schmerz uns heuget, sei Du uns nahe mit Deinem Beistand;
 denn bei Dir allein ist Erbarmen und Hilfe. Gepriesen seist
 Du, Ewiger, der du die Kranken heilest!

Segne, Ewiger, unser Gott, dieses Jahr, daß es uns
 reichen Ertrag bringe zu unserem Heile. Sende Tau und
 Regen dem Erdboden, daß wir deines Segens genießen.
 Möge dieses Jahr zu den fruchtbaren Jahren zählen. Gepriesen
 seist Du, Ewiger, der seinen Segen verleihet jeglichem Jahre!

Laß aller Orten den Jubelruf unserer Befreiung er-
 tönen, und wo noch Gewalt uns bedrückt, da erhebe das Panier
 zu unserer Hilfe. Gepriesen seist Du, Ewiger, Hort und
 Beistand Israels!

Laß Recht und Gerechtigkeit walten auf Erden, Liebe
 und Friedfertigkeit überall herrschen, daß Kummer und Kränkung
 schwinde und jedem Unterdrückten Recht werde. Gepriesen seist
 Du, Ewiger, Herr des Rechts!

על־הצדיקים ועל־החסידים ועל־זקני עמך בית
 ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו
 יהמו רחמיה יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הפוסחים
 בשמך באמת ושים חלקנו עמם לעולם ולא גבוש ביי
 כה בטחנו. ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:
 ולירושלים עירך רחמים תשיב ותחון אתה באשר
 דברת*). ברוך אתה יי הבוחר בירושלים:
 את־צמח עבדיך תצמים וקרננו תרום בישועתך ביי
 לישועתך קנינו כל־היום. ברוך אתה יי מצמים קרן
 ישועה:

ly Deine Liebe möge walten über die Gerechten, über
 die Frommen und Weisen Israels, über uns und die Tugend-
 haften aller Völker. Schenke Allen Heil, die auf deinen Namen
 in Wahrheit vertrauen. Möge unser Teil dem ihrigen gleich
 sein, auf daß wir in unserer Zuversicht zu Dir nicht beschämt
 werden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Stütze und Zuversicht
 aller Gerechten!

וְיִזְכְּרֵנוּ גְדוּלְתָּהּ עֵרְוֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ גְדוּלְתָּהּ עֵרְוֵנוּ
 Dein Wort der Wahrheit ausgegangen. *) Gepriesen seist Du,
 Ewiger, der Jerusalem erkoren!

אח Laß, o Herr, uns den Keim des Heils aussprossen,
 denn auf Dein Heil hoffen wir. Gepriesen seist Du, Ewiger,
 der Du die Macht des Heils erwachsen lässest!

*) Bei dem Nachmittagsgottesdienst am neunten Ab, dem Tage der
 Tempelzerstörung, wird hier eingeschaltet:

נחם יי אלהינו את־ציון ואת־ירושלים. ואבליה ברחמים תזכר.
 ונמטה עליה ספת שלומך. כמו שכתוב. הנני נוטה אליה בנהר שלום
 ובנהל שומך בבזר גוים. ברוך אתה יי מנחם ציון וירושלים:

נחם Sende Trost den Trauernden Zions und gedenke in Erbarmen
 aller Betrübten, auf daß Dein Reich über die ganze Erde sich verbreite,
 daß alle Menschen erkennen, Du allein seiest der wahre Gott. Gepriesen
 seist Du, Ewiger, der Du Zion tröste!

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
 וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּבָבוֹ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי
 אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלַּת כָּל־פֶּה בְּרַחֲמִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

(Vorbeteter laut.)

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתְּפִלָּתְךָ תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן וְתַחֲוֵי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

(Am Neumonde und an den Halbfeiertagen wird hier eingeschaltet:)

(אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיְבִיא וַיְגַיַּע וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וְזָכְרוּנוּ
 וּפְקֻדוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוּנוּ כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לַיּוֹם רֵאשִׁי הַחֲדָשׁ | לַסֵּפֶר חַג הַמִּצּוֹת | לַסּוּכּוֹת חַג הַסִּפּוֹת

הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ

Erhöre unser Gebet, Ewiger, unser Gott! sei mild und erbarmungsvoll gegen uns. Nimm wohlgefällig auf unser Flehen, und laß uns, o Herr, nicht leer von Dir gehen. Denn Du, allgütiger Vater, nimmst gnädig auf jegliches Gebet, das aus andächtiger Seele zu Dir emporsteiget. Gepriesen seiest Du, Ewiger, der Du das Gebet erhörst!

(Vorbeteter laut.)

Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein Gebet huldvoll auf, daß Dir stets wohlgefalle der Dienst Deines Volkes Israel.

(Am Neumonde und an den Halbfeiertagen wird hier eingeschaltet:)

Unser Gott und Gott unserer Väter! Wollest Du huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und Frieden verleihst an diesem

Neumondstage | Feste der ungesäuerten Brote | Hüttenfeste.

לְחַיִּים. וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוִּים וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו.
כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה נֶעְבֹּד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדֶךָ וְעַל גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַסִּיךְ שְׂבָב־לַיּוֹם
עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבּוֹתֶיךָ שְׂבָב־לַעֲתָ עָרַב וּבָקָר
וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ
חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

(An Chanukah und Purim wird hier gebetet:)

(עַל הַנְּסִים. וְעַל הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל
הַמְּלַחֲמוֹת. שְׁעֲשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזַמַּן הַזֶּה:

Fördere unser Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu Dir,
Allgnädiger, schauen wir in Zuversicht empor.)

ברוך גֵּפְרִיעֵן־סֵיף דו, עִוִּיגֶר, דֵּם אַלַּיִן ווִירִין עִיר־
פּוּרְחַת דִּיעֵן!

מוֹדִים דַּנְּקֵד בֶּכֶּנֶם ווִירִין פּוּרִין, דַּאָּךְ דו, עִוִּיגֶר,
הִיִּטּ אונֶר גוֹט אונֶר דֶּר גוֹט אונֶרֶר וָטֶר, דֶּר הוֹרֵט אונֶרֶס
לֵבֶנֶס, דֶּר שְׁחִיל אונֶרֶס הֵילֶס. וּבִן גֶּשְׁלֶכְט צו גֶּשְׁלֶכְט
פֶּרְכֵּנֶם ווִירִין דֵּינֶם רִיחַם אונֶר דַּנְּקֵד פִּיר אונֶר
לֵבֶן, דַּאָּךְ דִּין דֵּינֶם גֶּעגֶבֶן יִיִּט, פִּיר אונֶרֶס זֵעֵלן, דִּיע
דֵּינֶר הוּלֵד בֶּפּוֹהֵלן פִּינֵד, אונֶר פִּיר דֵּינֶם לִיעֶבֶן אונֶר דֵּינֶם
וּבּוֹהֲלַתֵּן, דִּיע דו אונֶר אַן יֶעֶדֶם טַגֶּע אונֶר צו יֶעֶדֶר שְׁטונֶע
ֶרװײַזֶּשְׂט. אַלִּגִּיִּטֶגֶר! דֵּינֶם לִיעֶבֶן יִיִּט אונֶר אַנדֶע; אַלִּרְבֶּרֶם!
דֵּינֶם עֶרְבֶרֶם הוֹרֶט נִיכְט אַפ. זִמֶּרֶדֶר הוֹפֶּן ווִירִין אַפּ דִּיך.

(An Chanukah und Purim wird hier gebetet:)

(עַל הַנְּסִים) אַן הַעִיִּטִּיגֶן פֶּסֶטֶגֶן דֵּינֶם, אֵ גוֹט, דֶּס וּנְדֶרֶבֶר
בֵּיִשְׁטַנֶּדֶס, דֵּם דו יִיִּרַאֵל צו אַלִּען צײַטֵּן הַאִיִּט אונֶרֶס
לַאִשֶּׁן, ווִיע דו דֵּם וָטֶרֶן אונֶר אונֶרֶס יִן גֶּפֶּאָר אונֶר קַמֶּפּ שְׁטֵטֶס עֶר־
לֹזֶר אונֶר הוֹרֵט גֶּעװֶעזֶן.

(An Purim.)

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה. בשעמד עליהם הזמן
הרשע בקש להשמיד להרוג
ולאבד את כל היהודים מגער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלישה עשר לחדש שנים-
עשר הוא החדש אדר ושללם
לבזוז: ואתה ברחמיך הרבים
הפרת את עצתו וקלקלת את-
מחשבתו וליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר:

(An Chanukah.)

בימי מתתיהו בן יוחנן הכהן
חשמונאי ובניו. בשעמדה מלכות
יגון הרשעה על-עמך ישראל.
להשביחם תורתך. ולהעבירם
מתפי רצונך. ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בצאת צרתם.
רבת את-ריבם. הנתת את-דינם.
מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים
ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים.
ולך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך. ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן כהיום

הזה. ואחר בן באו בגיף לדביר ביתך. ופני את-היכלך. וטהרו את-
מקדשך. והדליקו גרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חגכה
אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

(An Purim.)

So waltete Deine
Guld in den Tagen Mordechais und
Esthers in der Hauptstadt Susa.
Haman in seiner Arglist gedachte,
das jüdische Volk, Jung und Alt,
Kinder und Frauen, an einem
Tage, dem dreizehnten des Monats
Adar, zu vernichten. Doch Du, o
Gott, in Deiner großen Barmherzig-
keit zerstörtest seinen Ratschluß und
vereiteltest seinen Plan, unseren
Vätern aber gewährtest Du Freude
und Ruhm.

der Gerechten. Durch diesen großen Sieg, den Du dem Hause Israel ver-
lichen, wurde Dein heiliger Name kund unter den Menschen. Darauf hin
betreten Deine Kinder wieder Dein Haus, weiheten von Neuem Dein Heilig-
tum, zündeten Lichter an in den Vorhöfen des Tempels und setzten diese acht
Weihetage für alle Zeiten ein zum Dank und Preis Deines großen Namens.

(An Chanukah.)

So waltete Deine
Gnade in den Tagen der Hasmo-
näer, des Priesters Mattithjahu und
seiner Söhne, als Syriens König
Antiochus Israel drängte, von
Deiner Lehre zu lassen und Deine
heiligen Vorschriften zu übertreten.
In dieser Zeit schwerer Verfolgung
standest Du in Deinem großen
Erbarmen Deinen Treuen bei.
Mächtige und zahlreiche Heere
wurden von der schwachen kleinen
Schar der gerechten Glaubenshelden
besiegt. Du führtest ihr Recht, Du
lieferst die Starken in die Hand der
Schwachen, die Vielen in die Hand
der Wenigen, die Frevler in die Hand

וְעַל-כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעַד:

(In den zehn Bußtagen wird eingeschaltet.)

(וּבְתוֹב לְהַיִּים טוֹבִים כָּל פְּנֵי-בְרִיתְךָ:)

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמַּת הָאֵל
 יְשׁוּעַתְנוּ וְעִזְרַתְנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִךָ
 גָּאָה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
 בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּאָמֹר: יְבָרַכְךָ יְיָ
 וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

(Im Abendgebet.)

שָׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל
 עֲמֶךָ תְּשִׂים לְעוֹלָם
 כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ

(Im Morgengebet.)

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
 יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ בָּרַכְנוּ אָבִינוּ בְּלִנּוּ

Für alle diese Wohlthaten sei Dein Name, Herr, gepriesen
 und verherrlicht immer und ewig!

(In den zehn Bußtagen wird eingeschaltet:)

(Verleihe Leben und Heil allen Genossen Deines Bundes!)

Möge alles Lebende Dich bekennen und preisen Deinen
 Namen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser
 Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank
 gebühret!

Unser Gott und Gott unserer Väter! Segne uns mit
 den Segensworten, die Du einst durch Deinen Diener Moses
 verkündet hast: „Der Ewige segne dich und behüte dich! Der
 Ewige lasse dir sein Antlitz leuchten und sei dir gnädig! Der
 Ewige wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Frieden!“

(Im Abendgebet.)

fülle des Frie-
 dens wollest Du Deinem
 Wolfe Israhel verleihen für

(Im Morgengebet.)

Verleihe Frieden, Heil und
 Segen, Gnade und Erbarmen uns
 und ganz Israhel. Segne uns alle.

(Im Abendgebet.)

אָרוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ:

(Im Morgengebet.)

בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ
נִתְּפָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְיִצְדָּקָה וּבְרָכָה
וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

(In den zehn Bußtagen wird eingeschaltet:)

(בְּסִפּוּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִינָסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַהֲנֵנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עֲשֵׂה הַשָּׁלוֹם:)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

(Stilles Gebet.)

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה. וְלִמְקַלְדֵּי
נַפְשֵׁי תָדָם וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָא לְכָל תַּהֲוִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ:

(Im Abendgebet.)

alle Zeit, denn du bist
der Herr alles Friedens,
und so möge es Dir ge-
fallen, zu segnen Dein
Volk Israel zu jeder Zeit
und zu jeder Stunde mit
Deinem Frieden.

(Im Morgengebet.)

insgesamt mit dem Lichte Deiner
Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell
Deiner Wahrheit hast Du uns ge-
geben, Ewiger, unser Gott, die Lehre
des Lebens und der Menschenliebe.
Und so möge es Dir gefallen, zu segnen
Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu
jeder Stunde mit Deinem Frieden.

(In den zehn Bußtagen:)

(Mögest Du, Herr, in diesen Tagen unser und der ganzen Gemeinde
Israel gedenken zum Leben und zum Frieden. Gepriesen seist Du,
Ewiger, Spender des Friedens!)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, der dein Volk Israel mit
dem Segen des Friedens begnadet!

(Stilles Gebet.)

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und
meine Lippen vor Reden des Trugs! Laß mich gegen meine

וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכֹל הַחַוְשָׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה
 הָפֵר גְּעַתָּם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
 הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יִהְיוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(An Halbfeier- und Neumondstagen, wie an Chanukah
 folgt hier **Hallel** S. 77.)

(Für die zehn Bußtage im Morgen- und Minchahgebet.)

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חָטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹה אֲתָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln.
 Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote
 eifrig erfülle. Den Ratichluß aller derer, die auf Böses finnen,
 vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt
 seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die
 Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir,
 mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden
 stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über
 ganz Israel! Amen!

(An Halbfeier- und Neumondstagen, wie an Chanukah
 folgt hier **Hallel** S. 77.)

(Für die zehn Bußtage im Morgen- und Minchahgebet.)

אָבִינוּ Vater und König! wir haben gesündigt vor Dir.
 Vater und König! Du allein bist unser Herr.
 Vater und König! Sei uns gnädig um Deines Namens
 willen!
 Vater und König! Laß das neue Jahr für uns ein
 gesegnetes werden!

אָבִינוּ מִדְּבַר מַלְאָכֵינוּ בְּפֶלַח מַעֲלֵינוּ כְּדִגְזוּרוֹת קָשׁוֹת :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ בְּלֵה דְבַר וְחָרֵב וְרָעַב מַעֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ סֶלַח וּמַחֲל לְכָל־עוֹנֵתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ וְבָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ בְּתַבְּנוּ בְּסִפְּר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ בְּתַבְּנוּ בְּסִפְּר גְּאֻלָּה וַיִּשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ בְּתַבְּנוּ בְּסִפְּר פְּרִנְסָה וּבְלִפְלָה :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ בְּתַבְּנוּ בְּסִפְּר זְכוּיֹת :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ בְּתַבְּנוּ בְּסִפְּר סְלִיחָה וּמַחֲוִילָה :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּבָב מַלְאָכֵינוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :

Vater und König! Wende ab von uns jedes schwere Verhängnis!

Vater und König! Wende ab von uns Pest und Schwert, Hungersnot und jegliches Verderben!

Vater und König! Verzeih' und vergib alle unsere Sünden!

Vater und König! Gib uns Kraft zu bußfertiger Rückkehr!

Vater und König! Sende unseren Kranken Genesung!

Vater und König! Gedenke unser zu unserem Heile!

Vater und König! Verleihe uns Leben und Frieden!

Vater und König! Verleihe uns Heil und Erlösung!

Vater und König! Verleihe uns unser tägliches Brot!

Vater und König! Verleihe uns ein Leben in Reinheit!

Vater und König! Verleihe uns Verzeihung und Vergebung!

Vater und König! Laß unser Heil stets wachsen und gedeihen!

Vater und König! Erhöhe die Kraft Israels!

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא יְדִינוּ מְבָרְכֵתִיָּהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְלָתֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִקְּפָנִיָּהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
 מִקְּפָנִיָּהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַמּוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל יְחִידָהּ וְעַל קְדוּשׁ
 שְׁמָהּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנָּהּ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ :

Vater und König! Lohne unsern Fleiß mit Deinem Segen!

Vater und König! Höre unsere Stimme und erbarme Dich unser!

Vater und König! Nimm unser Gebet in Gnade und Barmherzigkeit auf!

Vater und König! Deffne die Pforten des Himmels unserem Gebete!

Vater und König! Sei eingedenk, daß wir Staub sind und Asche!

Vater und König! Laß uns nicht leer von Dir gehen!

Vater und König! Laß diese Stunde eine Stunde des Erbarmens sein und der Huld!

Vater und König! Erbarme Dich unser und unserer Kinder!

Vater und König! Sei uns gnädig um derer willen, die in den Tod gegangen sind aus Treue gegen Dich, den Einen und den Heiligen!

Vater und König! Tue es um Deinetwillen, nicht um unfertwillen!

אָבִינוּ מִלְּקֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְּקֵנוּ חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

Zachannun (im Morgen- und Minchahgebet).

(Nur für die Tage, die keinen festlichen Charakter haben.)

רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאתִי לִפְנֵיךָ. יי מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי
 וְקַבֵּל תְּחִנּוּתִי:

(תהלים ו') יי אֵל-בְּאִפְךָ תוֹכִיחֵנִי וְאֵל-בְּחַמְתְּךָ תִּיַסְרֵנִי:
 חַנּוּנִי יי כִּי-אֶמְלֵל אֲנִי רַפְּאֵנִי יי כִּי נִבְהָלוּ עַצְמוֹי: וְנַפְשִׁי
 נִבְהָלָה מְאֹד וְאִתָּהּ יי עַד-מָתִי: שׁוּבָה יי חֲלֹצָה נַפְשִׁי
 הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ: כִּי אֵין בַּכּוֹת וּבְרָךְ בְּשֵׂאוֹל מִי
 יוֹדֶה-לְךָ: יִגְעֵתִי בְּאֲנַחְתִּי אֲשַׁחֶה בְּכָל-לַיְלָה מִפְּתֵי
 בְּדַמְעֵתִי עֲרֹשֵׁי אִמְסֶה: עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתִיקָה בְּכָל-

Vater und König! Sei uns gnädig um Deiner Barmherzigkeit willen!

Vater und König! Wir haben keine Verdienste vor Dir, um Deiner Liebe und Gnade willen gewähre uns Dein Heil!

Bußgebet (im Morgen- und Minchahgebet).

(Nur für die Tage, die keinen festlichen Charakter haben.)

רחום Barmherziger und Gnadenreicher! ich habe gesündigt vor Dir; erbarmungsvoller Gott, erbarme Dich mein und nimm huldvoll mein Flehen an!

יי (Ps. 6.): Ewiger, strafe mich nicht in Deinem Zorne, züchtige mich nicht in Deinem Grimme! Sei mir gnädig, o Herr, denn ich bin sehr gebeugt; sende mir Heilung, denn ich bin tief erschüttert. In meinem Innersten bin ich gebrochen — und wie lange noch, Ewiger? Wende Dich wieder mir zu,

צוֹרְרִי: סוּרוּ מִמְּנֵי כָּל־פְּעֻלֵי אֲוֹן בִּי־שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי־י:
 שָׁמַע יי תְּחַנְּתֵי יי תִּפְלְתֵי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ מְאֹד כָּל־
 אֲיִבֵי יִשְׂבֹּו יִבְשׁוּ רַגַע:
 שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי־תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל עִם אֶחָד. וְאַל־
 יֵאבֵד יִשְׂרָאֵל הָאֲמָרִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַע מִהֲנַעֲשֶׂה כִי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוּר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִי מַעֲוֹלָם הַמָּוָה: יְהִי חַסְדֶיךָ יי עָלֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אֶל־תִּזְכְּרֵנוּ לְנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהַר
 יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִי בָלְוֵנוּ מְאֹד: חַנּוּנוּ יי חַנּוּנוּ כִי־רַב
 שָׁבַעְנוּ כִּזָּב: בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר: כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ וְזָכוּר
 כִּי־עָפָר אֲנַחְנוּ: עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶיךָ
 וְהַצִּילְנוּ וּבִכֹּר עַל־חַטְאֵתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶיךָ:

o Herr, und hilf mir um Deiner Gnade willen! — Der Ewige erhöret mein Gebet, der Herr nimmt mein Flehen an.

שׁוּמֵר הַיְטֵר יִשְׂרָאֵל! wache über Israel, daß Israel nicht untergehe, das Deinen Namen heiligt mit dem täglichen Bekenntnis: Höre, Israel! Der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

וְאֵנַחְנוּ Wir haben kein Verdienst; auf Dich nur sind unsere Augen gerichtet. Gedenke Deiner Liebe, Ewiger, und Deiner Gnade, denn von Ewigkeit sind sie. Es sei Deine Gnade, Ewiger, über uns, wie wir auf Dich vertrauen. Gedenk' uns nicht die Sünden der Früheren; eilends möge uns entgegenkommen Dein Erbarmen; denn wir sind sehr elend. Sei uns gnädig, Ewiger, sei uns gnädig; denn reichlich sind wir gesättigt mit Leiden. Im Zorne denke auf Erbarmen. — Denn er erkennet unsern Sinn, ist eingedenk, daß Staub wir sind. — Steh uns bei, Gott unseres Heiles, um der Ehre Deines Namens willen, und rette uns und vergib unsere Sünden um Deines Namens willen!

סדר הוצאת התורה.

(Gemeinde erhebt sich.)

(Vorbeter und Gemeinde)

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ
וַיִּפְצוּ אִיבֵיהֶּ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיהֶּ מִפְּנֵיהֶּ:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלַם:

בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

(Vorbeter.)

גִּדְלוּ לַיְיָ אֱתֵי. וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יִתְדוּ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

לָּךְ יְיָ תִגְדֶּלְךָ וְהִנְבוֹרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנְּצַח וְהַחֹדֶר כִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָּךְ יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל
לְרֹאשׁ: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהָרוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא: רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדִשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

Bei dem Herausnehmen der Thorah.

Wenn die Bundeslade aufbrach, sprach Moses: Auf, o Gott, daß sich zerstreuen Deine Feinde, und daß Deine Hasser vor Dir fliehen!

כי Von Zion geht aus die Lehre und das Wort Gottes von Jerusalem.

בְּרוּךְ גִּדְלוּ שֵׁיבָה בְּרוּךְ גִּדְלוּ שֵׁיבָה בְּרוּךְ גִּדְלוּ שֵׁיבָה בְּרוּךְ גִּדְלוּ שֵׁיבָה
Gepriesen sei, der in seiner Heiligkeit seinem Volke Israel die Lehre gegeben!

גִּדְלוּ שֵׁיבָה בְּרוּךְ גִּדְלוּ שֵׁיבָה בְּרוּךְ גִּדְלוּ שֵׁיבָה בְּרוּךְ גִּדְלוּ שֵׁיבָה
Preiset den Ewigen mit mir und laffet uns allesamt seinen Namen erheben!

לָּךְ Dein, o Gott, ist die Größe und die Macht, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja alles im Himmel und auf Erden; Dein, o Herr, ist das Reich und Du bist das Haupt, erhaben über Alles. Erhebet den Ewigen, unseren Gott, und bücket euch am Schemel seiner Füße, heilig ist er! Erhebet den Ewigen, unseren Gott, und bücket euch auf seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

(Vorbeter.)

הַכֹּל הָבוּ גִדּוּל לְאֱלֹהֵינוּ וְתִנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.

וְעִמּוֹד רֵאשׁוֹן . . .

(Der zur Thorah Gerufene.)

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Der Gerufene.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
מִכָּל-הָעַמִּים וּנְתַן לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Nach der Vorlesung.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Vorbeter.)

הַכֹּל Spendet Lob und Preis unserem Gotte und gebet
seinem Worte die Ehre!

(Der zur Thorah Gerufene.)

ברכו Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

(Gemeinde.)

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

(Der Gerufene.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du aus allen Völkern uns erkoren und uns Deine
Lehre gegeben hast. Gepriesen seist Du, Ewiger!

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du uns die Lehre der Wahrheit gegeben und sie als
Baum des Lebens in uns gepflanzt hast. Gepriesen seist Du,
Ewiger, der Du die Lehre gegeben!

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי
יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:

(Borbeter.)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם. לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל-טַחְנוּנוֹ וְלִמְנוּעַ מִשְׁחִית וּמִגָּפָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל-הָאָרֶץ.
וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם. לְקַיֵּם-בָּנוּ חֻמְיֵי-
יִשְׂרָאֵל וְתִלְמִידֵיהֶם בְּכָל-מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבֵי תֵיחֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנָי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת בְּאֶרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.
וְנֹאמַר אָמֵן:

אֲחִינוּ כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּתְוֹנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה.
הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיִוצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ וּמֵאֲפֵלָה
לְאוֹרָהּ. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְנֹאמַר אָמֵן:

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזֹאת Dies ist die Lehre, die Moses auf Befehl Gottes den
Kindern Israel gegeben.

(Borbeter.)

יְיָ Himmlischer Vater! Möge es Dein Wille sein, Dich unser
zu erbarmen und jegliches Leid und jegliche Not von uns und von
allen Erdenbewohnern fern zu halten. Darauf sprechen wir: Amen!

יְיָ Himmlischer Vater! Möge es Dein Wille sein, Deinen
Beistand zu gewähren denen, die sich mit der Erforschung
Deines Wortes beschäftigen, aller Orten, wo dieselben weilen.
Darauf sprechen wir: Amen!

יְיָ Himmlischer Vater! Möge es Dein Wille sein, daß wir
durch frohe und trostvolle Nachrichten an allen Orten, da wir
weilen, gekräftigt werden. Darauf sprechen wir: Amen!

אָחֵינוּ Unseren Brüdern aus dem Hause Israel, die sich in
Not und Drangsal befinden, möge Gott sein Erbarmen schenken
und ihnen bald aus Knechtung und Druck zur Freiheit helfen.
Darauf sprechen wir: Amen!

(Borbeter.)

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. כִּי־נִשְׁאָב שְׁמוֹ קְבוֹרוֹ:

(Gemeinde.)

הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיְיָרָם קָרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּלָה לְכָל־
חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ תְּלַוֶּיהָ:

(Bei dem Einheben der Thorah.)

וּבְנַחְתָּה יֹאמֶר שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
יְיָ לְמַנּוּחָתְךָ אֲתָה וְאֶרְצוֹן עֵינֶיךָ: כִּי לָקַח טוֹב גַּתְתִּי לְכֶם
תּוֹרָתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכְּיָהּ
מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דִּרְבִיבֵי־נֶגַעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: תְּשִׁיבֵנו
יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָרְבֶּךָ.

(Borbeter.)

Preis dem Namen des Ewigen; denn sein Name
allein ist erhaben!

(Gemeinde.)

Seine Herrlichkeit strahlet über Erde und Himmel
und er erhöhet die Macht seines Volkes, den Ruhm aller
seiner Frommen, der Söhne Israels, des Volkes, das ihm
nahe. Hallelujah!

(Bei dem Einheben der Thorah.)

Wie einst Moses die Bundeslade an ihre Stätte geleitete
mit den Worten: „Kehre ein, o Herr, unter die Scharen der
Tausende Israels“, so flehen wir, daß Dein Geist bei uns
einkehre, und Dein heiliges Wort unser Leben veredle. Eine
segensreiche Lehre hast Du uns gegeben, o, daß wir nimmer
von ihr lassen; denn ein Baum des Lebens ist sie denen, die
an ihr festhalten, und wer sie erfasset, wird gesegnet. Ihre
Wege sind Wege der Anmut und alle ihre Pfade voll des
Friedens. Führe uns, o Ewiger, auf dieser Bahn zu Dir,
daß wir Dir uns nähern. Erneuere unsere Tage zu unserem
Heile!

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלְוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁבְכָה לּוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁיֵי אֱלֹהֵיוֹ:

(קמח) תִּהְיֶה לְדוֹר. אֲרוֹמְמָךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַתְּלֶלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר
לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הֲרַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ
וְדַבְּרֵי גִפְלֹאתֶיךָ אֲשִׁיחָה: גִּיעוּזוֹ נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתֶךָ
אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב-טוֹבָךָ יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפָּיִם וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב-יְהוָה לְכָל
וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יִבְרָכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִבְרָרוּ: לְהוֹדִיעַ
לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְוֹ וְכְבוֹד הֲרַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ

אשרי Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Ps. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben, mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig. An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen, und unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe. Den Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, langmütig und von großer Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich, Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine

מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דְּוָר וְדָר : סוּמָה יְהוָה
 לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֶה לְכָל-הַכְּפוּפִים : עֵינַי-כֹּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת-יָדֶיךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן : צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דְּרָבָיו וְחָסִיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת : רִצּוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם :
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד :
 תַּהַלֵּת יְהוָה יִדְבָּר פִּי וַיְבָרֶךְ בְּכָל-בְּשָׁר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד : וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

(Das nächstfolgende Stück fällt aus an den Neumonds- und Halbfeiertagen, an Chanukah und Purim u. s. w.)

(ב) לְמַנְצֶחַ מְזֻמָּר לְדָוִד : יַעֲנֶה יְיָ בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֶךָ
 שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח-עֲזָרָךְ מִקִּדְשׁוֹ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ :

mächtigen Taten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und Deine Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stützt die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen harren auf Dich und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Hand und sättigst alles Lebende aus Deiner Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frebler aber vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund, und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir Alle loben Gott von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

למנצח (Ps. 20.) Dem Sangmeister, ein Psalm von David. Der Ewige erhöre dich am Tage der Not, dich schirme der Gott Jakobs. Er sende dir Beistand aus dem Heiligtume und

יזכר-כל-מנחת־ך ועולת־ך ידשנה-סלה: יתן-לך כלבבך
 וכל-עצת־ך ימלא: גרנה בישועת־ך ובשם-אלהינו נדגל
 ימלא יי כל-משאלות־ך: עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו
 יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברב
 ואלה בסוסים ואנחנו בשם-יי אלהינו נזכיר: הקמה ברעו
 ונפלו ואנחנו קמנו ונתעוֹדר: יי הושיעה המלך יעגנו
 ביום-קראנו:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני
 זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר-
 שמתי בקיך לא-ימושו מפיה ומפי ורעה ומפי ורע
 ורעה אמר יי מעתה ועד-עולם: ואתה קדוש יושב
 תהלות ישראל: וקרא יה אלהיה ואמר קדוש קדוש

stütze dich von Zion aus. Er gedenke dir deine Spenden und
 nehme deine Opfergaben wohlgefällig auf. Er gebe dir nach
 deinem Herzen und erfülle all dein Sinnen, auf daß wir jubeln
 ob deines Heiles und im Namen unseres Gottes das Banner
 erheben. Der Ewige erfülle all dein Begehrt. Nun weiß ich,
 daß Gott hilft seinem Gesalbten, ihn erhört von seinen Höhen
 durch die mächtige Hilfe seiner Rechten. Jene rühmen sich der
 Wagen, diese der Rosse, wir aber des Ewigen, unseres Gottes.
 Sie sinken und fallen, wir aber stehen und bleiben aufrecht.
 Ewiger, hilf! Der Herr erhöre uns, so wir ihn anrufen!

ובא Für Zion kommt der Erlöser und für die Bußfertigen
 in Jakob, ist der Ausspruch des Ewigen. Denn dies ist mein
 Bund mit ihnen, spricht Gott: mein Geist, der auf dir ruhet,
 und meine Worte, die ich in deinen Mund gelege, sie sollen
 nicht weichen aus deinem Munde und aus dem Munde deiner
 Kinder und aus dem Munde deiner Kindesfinder von nun an
 bis in Ewigkeit. — Du aber bist heilig, thronest unter den
 Lobgesängen Israels, das Dich preiset mit dem Worte Deines
 Propheten: „Heilig, heilig, heilig ist der Ewige der Heerscharen,

קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וַתִּשְׁאָלְנִי רוּחַ
 וַאֲשַׁמְעֵנִי אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
 יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁמְרָה וְזֹאת לְעוֹלָם לְיִצְחָק מִחֻשְׁבוֹת לְבָב עַמְּךָ
 וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי אָמַת אֲרָנִי
 טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קְדָאִיִּךְ: צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם
 וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲרָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵס־
 לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּךָ: יְיָ
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁבַרְאָנוּ

die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit!" Mich hob ein Geist empor, da hörte ich in mächtigem Rauschen den Ruf erschallen: „Gepriesen sei die Herrlichkeit des Ewigen aller Orten!" Der Ewige regieret immer und ewig. Ewiger, Gott unserer Väter Abraham, Isaak und Israel! lenke in Deiner Treue die Gedanken ihrer Nachkommen und richte ihren Sinn immerdar auf Dich! Denn Du bist gnädig und barmherzig Allen, die bußfertig zu Dir zurückkehren, voller Huld und Liebe Allen, die Dich anrufen. Dein Walten ist gerecht und Deine Lehre ist wahr auf ewig, und für alle Zeiten bewährest Du an Jakob die Treue und an Abraham die Huld, die Du in der Urzeit ihnen verheißen hast. Gelobt seist Du, Herr! Was Du auch Tag für Tag uns auferlegest, Du, Gott Jakobs, bleibest unser Heil, bist uns Schirm und Schild für alle Ewigkeit; Heil dem Manne, der auf Dich vertrauet, Du erhörst uns, so wir Dich anrufen. Gepriesen seist Du, Gott, Du hast uns zur Berherrlichung Deines Namens geschaffen, hast uns von den Irrenden

לְכַבֹּדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי
 עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשֶׂם בְּלִבֵּנוּ
 אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֵּנוּ שְׁלֵם
 לְמַעַן לֹא נִיָּנַע לְרִיק וְלֹא נִגְלַד לְבַהֲלָהּ: יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנַשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִגִּירֶשׁ מִזִּבְחָהּ וּבִרְכָהּ לְשָׁנֵי
 יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד
 וְלֹא יִדָּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם אֲוֵהָךְ: בָּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בִּי וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוֹ בִּי עַד כִּי בִּיָּה
 יְיָ צוֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲוֹבֶתָ
 דְרָשִׁיךָ יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר:

(An Neumonden und Halbfeiertagen folgt hier das Mußaufgebet;
 für jene S. 85, für diese im Gottesdienst für die Feiertage.)

geschieden, uns die Lehre der Wahrheit gegeben und sie als
 Baum des Lebens in uns gepflanzt. Erschließe unser Herz
 Deiner Lehre und lenke unseren Sinn, daß wir Dich lieben und
 ehrfürchten, daß wir Deinen Willen tun und Dir mit ganzem
 Herzen dienen, auf daß unser Leben und Mühen kein vergebliches
 sei! So sei es Dir wohlgefällig, Ewiger unser Gott und
 Gott unserer Väter, daß wir in unserem Erdenleben Deine
 Gebote treu beobachten, damit wir herbeiführen helfen das Reich
 der Vollkommenheit und der ewigen Seligkeit teilhaftig werden!
 Dann preiset Dich jeder Geist ohne Unterlaß, wie ich, Ewiger,
 mein Gott, Dich ewiglich preise. Gesegnet ist der Mann, der
 auf den Ewigen vertrauet und dessen Zuversicht Gott ist. So
 vertrauet denn auf Gott immerdar! Denn in Gott allein ist
 uns ein Hort für alle Zeiten. Und nimmer verläßt er uns,
 wenn wir ihn suchen und seinen Namen anrufen. Gott wollte
 in seiner Gnade, daß zum Heile der Menschen seine Lehre in
 ihrer Größe erkannt und verherrlicht werde.

(Vorbeteter.)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיבוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

(Gemeinde:)

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

(Vorbeteter:)

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל-
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנִהְמְתָא דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Gemeinde)

(Vorbeteter:)

תְּתַקַּבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל-יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבּוּהוֹן
דִּי בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Gemeinde)

(Vorbeteter:)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Gemeinde)

So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und der Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in unseren Tagen!

Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten Preis nicht erreicht. Amen.

Möge wohlgefällig von Dir, Vater im Himmel, aufgenommen werden unser Gebet allhier und das Gebet aller derer, die mit Aufrichtigkeit zu Dir sich wenden. Amen!

Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben über uns und ganz Israel. Amen!

(Vorbetet:)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן: Gemeinde)

(Vorbetet:)

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לְאֲרוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שֵׁשׁ חֲלָקָנוּ לְעִבְדוֹ בְּאַמֶּת בְּכָל-מִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה.
וְאֲנַחְנוּ בְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂכִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
מְרוֹמַיִם: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אָמֵת מַלְכָּנוּ אָפֶס
זוֹלָתוֹ. בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּדְעָה הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבְכָּךְ
כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת
אֵין עוֹד:

עַל-כֵּן נִקְוֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!

Im Aufblick zu Dir, Herr unser Gott, Schöpfer des Alls, verkünden wir Deine Größe; Deinem Dienste geweiht, bekennen wir Deine Einheit. Du hast uns in der Urzeit berufen, Deinen heiligen Namen der ganzen Menschheit zu verkünden. Darum beugen wir dankend das Knie, neigen uns und beten an — Gott den Einzigen, den Herrn aller Herren, den Heiligen gelobt sei er! Er hat den Himmel ausgespannt und die Erde gegründet, Seine Herrlichkeit erfüllet die Welt. Er ist unser Gott, Keiner neben ihm. So lautet auch das Wort der heiligen Lehre: „Erkenne es heute und nimm es wohl zu Herzen, daß der Ewige allein Gott ist im Himmel oben und auf Erden unten; Keiner sonst.“

Und so leben wir der frohen Zuversicht, bald zu schauen

עֲזָרָה לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוּן.
 לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ.
 לְהַפְּנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
 תֵּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בְּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקַּר יִתְּנוּ. וַיִּהְיוּ כָּל־
 בָּלֵם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
 וָעַד: כִּי תִמְלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יי יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעַד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי
 לְמַלְךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ
 אֶחָד: וּבְתוֹרָתֶךָ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ
 יי אֶחָד:

(Kaddisch für Leidtragende.)

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־כְרָא כְּרַעוּתָהּ
 וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ

wie Deine Macht der ganzen Menschheit offenbar wird, aller
 Götzendienst aus ihr schwindet, die menschliche Ordnung im
 Einklange steht mit der Weisheit Deiner Weltregierung; dann
 werden alle Erdenbewohner Deinem Namen die Ehre geben und
 das wahre Gottesreich begründen. So heißt es in der heiligen
 Schrift: „Der Herr wird regieren immer und ewig.“ Ferner:
 „Gott wird König sein über die ganze Erde, er, der Einzige, und
 sein Namen der Einige.“ Und in Deiner Lehre steht geschrieben:
 „Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der eine Gott!“

(Kaddisch für Leidtragende.)

יִתְגַּדַּל So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer
 Name in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe
 und der Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in
 unseren Tagen!

אָמֵן . יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא :
 יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִינָה הוּא לְעֵלְא מִן כָּל-
 בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאַמִּירָן בְּעַלְמָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
 כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

Amen! Gepriesen sei sein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten Preis nicht erreicht. Amen.

Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben über uns und ganz Israel. Amen!

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!